

Библейски уроци

Истинската реформация
— *в миналото и сега*

Год. 93 Бр. 1

Януари - Март

Съботни библейски уроци
Януари - Март 2016

Истинската реформация - в миналото и сега

Съдържание

Предговор

1. Истинска реформация
2. Един древен реформатор
3. Работене за реформа
4. Един втори Илия
5. Вестта на Йоан
6. Друг Илия
7. Къде започва реформацията
8. Реформация в дома
9. Вестта до Лаодикия
10. Възстановяване на първоначалното благочестие
11. Нашата вест
12. Едно дело на възстановяване
13. Призивът към църквата

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пощ. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предисловие

Днес, повече от всякога, светът изглежда да е в постоянна промяна. Сърдечни желания за освобождаване от потисничество, човешко страдание и неволя мотивират призови за реформиране на държавните политики, закони, инструкции и поведения. Но историята е показала, че такива призови, спъвани от човешкия егоизъм или ограниченост, или са пренебрегвани, или са затихнали за кратко време по отношение на определените им цели.

Истинската реформация действа далеч по-дълбоко, отколкото външните мерки действат. Тя започва с личността. Включва един обитаваш в сърцето Бог, Който може да промени това, което обхваща цялата личност и всеки друг аспект от живота. Само този вид реформа осъществява една духовна реформация. Но за да се осъществи една такава реформация, личността трябва първо да бъде осведомена за нуждата ѝ да се реформира. Тази работа Бог е поверил на истински реформатори – мъже и жени, които се ангажират предано с Него в извършване на истинска реформация в самите тях и в онези, на които те служат.

Библията е изпълнена с примери за такива реформатори. Илия и Йоан Кръстител бяха двама благородни реформатори в своето време. Илия безстрашно изобличи греховете на Божия народ и ги призова да застанат на страната на Бога. Йоан беше призован да приготви пътя за първото идване на Христос. Неговият живот, както и този на Илия, беше упрек за разточителността около него. Неговата проповед достигаше сърцето.

Като изповядващи се за Божия народ днес, ние сме призовани да поддържаме един стил на живот различен от света и да проповядваме една вест, която променя живота. Ние трябва да приготвим пътя за второто идване на Христос. Бог е дал една вест за църквата, за да я събуди да действа, че да може да бъде вярна в предаване на Неговата вест на света.

„Във всичките ни църкви ние се нуждаем от пълна реформация. В църквите трябва да влезе обръщащата сила на Бога. Търсете Господа най-сериозно, отстранете греховете си и чакайте в Йерусалим, докато бъдете надарени със сила от горе. Нека Бог ви отдели за работата Си. Очистете душите си чрез послушание на истината. Вярата без дела е мъртва. Не отлагайте деня на приготвянето, не дремте в състояние на неподготвеност, без масло в съдовете на светилниците си. Не оставяйте вашата безопасност за вечността да виси в неизвестност. Не оставяйте този въпрос на случайността. Запитайте се сериозно: Измежду спасените или измежду не спасените съм? Ще устоя ли или не? Само който има чисти ръце и чисто сърце ще устои в онзи ден.“ *Свидетелства за проповедници, с. 329*

Бог иска от нас лично и като църква да се включим в това дело. Той иска да реформираме нашия живот, нашите семейства и нашите църкви. Нека се събудим от съня на равнодушието! Нека вървим напред в смирение и покаяние и се захванем здраво за работата, която е пред нас. Делото на реформа, като напредва, Бог ще работи мощно, прибавяйки Своята сила към последното предупреждение. Нека бъдем част от това последно реформаторско движение и така да ускорим идването на Господа!

Съботно-училищен отдел при Генералната конференция

2 януари 2016 г.

Дарения от първата събота за църква в Гана

Гана е страна, разположена в Западна Африка, граничеща с Бъркина Фасо на север, с Того на изток и с Ивори Коуст на запад. С население близо 27 милиона, главните религии там са ислям (18%) и християни (70%). Последните са разделени на петдесетници, протестанти и римокатолици, плюс други различни християнски деноминации. Вестта на реформацията дойде в Гана през 1990 г. Делото започна в столицата Акра и оттам се разпространи до други места

вътре в страната. Религиозната свобода, която страната предлага, спомага много за напредването на нашата вест. Благодарим на Бога, че нашата църковна организация е официално регистрирана и призната от правителството.

Но въпреки напредъка на делото и свободата да се проповядва евангелската вест, нашите членове тук нямат къща за богослужение, която можем да наречем наша собствена. В Акра нашите братя и сестри провеждат съботните си събрания под едно дърво, което е разположено от провидението върху едно взето под наем парче земя. За съжаление, когато вали, те са лишени от сухо място за богослужение, което често обезсърчава интересувашите се от нашата вест личности. Макар че са лишени от средства, за да поддържат достатъчно делото, нашите братя и сестри са обнадеждени да провеждат евангелизаторски кампании, раздаване на листовки и организират група за изучаване на Библията. Понастоящем имаме над 50 души посещаващи класа за кръщение и по времето, когато вие четете това, ние се надяваме, че тези души ще направят своя завет с Господа и станат членове на църквата чрез кръщение.

„Нашият Генерал, Който никога не прави грешка, казва: „Напредвайте! Влезте в нови територии. Издигнете стандарта, установете паметници на всяко място. Нека бъде познато, че Бог има един народ на земята, който не е забравил, че Той има закон и че не първият ден е съботата. Тези трябва да чуят вестта на настоящата истина.“ *PX, 5.08.1902*

Апелираме към всички наши братя и сестри по света да подкрепите този строителен проект с вашите молитви и финанси, за да установим една църква, която ще стои като паметник на жителите на Акра и да можем редовно да провеждаме нашите събирания за богослужение там без прекъсване, дори и през дъждовния сезон.

Регионалният секретар за Африка

Истинска реформация

„Както е говорил чрез устата на светите Си от века пророци.“
(Лука 1:70)

„Сега трябва да започнем делото на реформация чрез обръщане към Господа с цялото си сърце. Нека започне делото, че сърцето да може да бъде смекчено и Христос да може да ви оформи и моделира по Своя собствен Божествен образ.“ *Знамения на времето, 22.02.1892*

Препоръчвани четива: Знамения на времето, 12.10.1904

Неделя

27 декември

1. ОСНОВАТА НА ИСТИНСКАТА РЕФОРМАЦИЯ

а. Как можем да различим между истински и фалшиви реформации? Исая 8:20; Филипiani 3:9

„Безопасността на обществото и напредъкът за реформа зависят от едно ясно определяне и познаване на фундаменталната истина. Принципите на Божия закон трябва да бъдат поддържани пред народа като вечни и непреклонни, както характера на самия Бог. Законът е определен като правило за действие. (...) Доброто на обществото и безопасността на човека изисква законът да бъде почитан. Всеки просветен закон е основан върху закона на Йехова, даден на планината Синай.“
Здравният реформатор, 1.08.1878

„Всяка истинска реформа има своето място в делото на евангелието и се стреми да издигне душата до един нов и благороден живот.“ *По стъпките на Великия Лекар, с. 108*

б. Върху кого трябва да поставим нашето доверие? Псалм 118:8; Притчи 3:5

„Каквото и положение да имаме в живота, каквато и да е професията ни, ние трябва да бъдем достатъчно смирени, за да чувстваме нуждата си от помощ. Трябва безусловно да се доверяваме на ученията на Свещеното писание, да признаваме във всичко грижата на Бога за нас и да изливаме с вяра душите си в молитва пред Него.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 420*

Дарения от първата събота - за църква в Гана

2. ИСТИНСКАТА РЕФОРМА ЗАПОЧВА СЪС СЪРЦЕТО

а. Кое е предшественик на реформацията? Йоил 2:12, 13; Псалм 51:10; 2Коринтяни 7:11

„Има грях, огромен грях, за когото са отговорни много, които изповядват, че са християни. Великият Ходатай казва: „Моите права върху човешкото сърце са били пренебрегнати.“ Бог зове за покаяние, за реформация.“ *Ривю енд херълд*, 8.12.1896

„Покаянието включва скръб за греха и отвърщане от него.“ *Пътят към Христа*, с. 21

„Изповед без истинско покаяние и реформиране няма да бъде приета от Бога. В живота трябва да настъпят решителни промени; всичко оскърбително за Бога трябва да бъде отстранено. Това ще е резултатът от истинската скръб за греха. Делото, което имаме да извършим от наша страна, ни е ясно изложено: „Измийте се, очистете се, отстранете от очите Ми злото на делата си; престанете да вършите зло; научете се да вършите добро; стремете се към правосъдие, облекчавайте угнетените, съдете право за сирачето, застъпвайте се за вдовицата.“ (Исаия 1:16, 17) „Ако нечестивият върне взетия залог, върне обратно това, което е ограбил, ако ходи в законите на живота, без да върши нечестие, то той сигурно ще живее и няма да умре.“ (Езек. 33:15) Павел казва следното за делото на покаянието: „Защото ето тази ваша скръб по Бога какво усърдие породи във вас, да, какво себеочистване, да, какво негодувание, да, какъв страх, да, какво непреодолимо желание, да, какво усърдие, какво възмездяване? Във всички неща показате, че сте чисти по този въпрос.“ (2Кор. 7:11).“ *Пътят към Христа*, с. 39

б. Кой копнеещ вик по времето на Петдесетницата призна една голяма лична нужда? Деяния 2:37, 38

„Как може човек да се оправдае пред Бога? Как може да бъде направен грешникът праведен? Единствено чрез Христос ние можем да бъдем доведени в хармония с Бога, със светостта. Но как трябва да дойдем при Христос? Мнозина задават същия въпрос, какъвто зададе множеството в деня на Петдесетницата, когато осъзнали греховността си, те извикаха: „Какво да направим?“ Първите думи от отговора на Петър бяха: „Покайте се“ (Деян. 2:38). При друг един случай наскоро след това той каза: „Покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви“ (Деян. 3:19).“ *Пътят към Христа*, с. 21

3. ПЛОДОВЕТЕ НА ИСТИНСКАТА РЕФОРМА

а. Как са описани реформаторите в тези последни дни? Исая 58:12, 13

„[Исая 58:8, 9, 12-14 цитирано] Тук са дадени характеристиките на онези, които ще бъдат реформатори, които ще носят знамето на третата ангелска вест, онези, които са признати като народ, спазващ Божиите заповеди и които почитат Бога и пред погледа на целия всемир са ангажирани в изграждане на древните запустели места. Кой ги нарича поправители на развалини, възстановители на пътища за население? – Това е Бог. Техните имена са записани в небето като реформатори, възстановители, като издигащи основите на много поколения.“ *Ривю енд херълд*, 13.10.1891

б. Кои доказателства, характерни за реформата, ще се видят в живота? Матей 3:8

„Нищо по-малко от един променен живот – плодове, подобаващи за покаяние, ще отговарят на изискванията на Бога. Без такъв плод, нашето изповядване на вяра е без стойност.“ *Знамения на времето*, 7.07.1887

„Не е истинско онова обръщане, което не довежда до покаяние. Христовата правда не е мантия, с която да се покриват неизповядани и неизоставени грехове. Тя е един жизнен принцип, който преобразява характера и контролира поведението. Святост означава пълно предаване на Бога, пълно посвещаване на сърцето и живота за прилагане на небесните принципи.“ *Животът на Исус*, с. 450, 451

„Йоан се отдели от приятелите си и от житейските удобства. Простотата на облеклото му – одежда от камилска козина, беше постоянен укор към разточителността и показността на еврейските свещеници и на народа като цяло. Храната му, изцяло вегетарианска, състояща се от акриди и див мед, беше изобличение за чревоугодничеството и лакомията, които се ширеха навред. (...) Хората, които трябва да подготвят пътя за Второто идване на Христос, са символизирани чрез верния Илия. По същия начин Йоан Кръстител дойде в духа на Илия да подготви пътя за Първото идване на Христос.

Големият въпрос за реформата трябва да събуди умовете (...) Необходимо е вестта да се свързва с въздържание във всичко, та Божият народ да изостави своето идолопоклонство, лакомия, разточителност в облеклото и във всичко останало.“ *Свидетелства към църквата*, т. 3, с. 62, 62

Дарения от първата събота - за църква в Гана

4. ЗНАМЕТО НА РЕФОРМАЦИЯТА – ИСТИНА И СВОБОДА

а. Чрез кои средства ще разпозная кое се нуждае от реформиране? Псалм 119:142; Йоан 17:17; 14:6

„Господ изисква от всички, които изповядват Неговото име, стриктно придържане към истината. Така те ще бъдат сол, която не губи вкуса си, светлина сред моралната тъмнина и измама в света.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 33*

„Принципите, които трябва да издигаме в това време, са същите, които поддържаха последователите на Благовестието по времето на великата Реформация. (...)

Знамето на истината и религиозната свобода, което тези християни издигнаха високо, в предстоящия последен конфликт е поверено на нас. Отговорността на този велик дар е положена върху хората, които Бог е благословил с познание за Словото Си. Длъжни сме да признаем Божието Слово като върховен авторитет. Трябва да приемем неговите истини за себе си. А можем да ги оценим единствено ако ги следваме лично. (...) Познаването на истината в слово и дело е нашата изповед на вярата. Само така другите ще познаят, че вярваме на Библията.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 341, 342*

б. Каква тогава е връзката между свобода, освещение и Божия закон? Псалм 119:44, 45; Яков 1:25; Йоан 8:31, 32

„Освещението е пълно придържане към волята на небесния Баща, а волята Му е изразена в светия закон. Освещението е спазване на Божиите заповеди. Освещението е доказване, че сме деца, послушни на Божието слово. То е наш Водител, а не човешките мнения и идеи.“ *Избрани вести, т. 3, с. 173*

„Фалшивото освещение води съвсем далеч от Библията. Религията е сведена до предание. Мисли и чувства са направени критерии. Докато изповядват, че са безгрешни и се хвалят със своята праведност, претендиращите за освещение учат, че хората са свободни да престъпват Божия закон и онези, които се подчиняват на неговите предписания, са отстъпили от благодатта. Едно представяне на неговите изисквания предизвиква тяхната съпротива и възбужда гняв и презрение. Така се открива техният характер, „защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може“ (Римл. 8:7).“ *Ривю енд херълд, 5.10.1886*

5. ЛИЧНА РЕФОРМА

а. Как мога аз да се реформирам? Римляни 1:16; 2Тимотей 3:15

„Отделена от Божествената сила, никоя истинска реформа не може да бъде ефективна. Човешките ограничения срещу естествените и придобитите наклонности са като плитчината срещу пороя. Докато Христовият живот не стане обновяваща сила в нашия живот, не можем да се съпротивим на изкушението, което ни атакува от вътре и от вън.“ *Знамения на времето, 1.12.1914*

„Християнството изисква реформация в сърцето. Това, което Христос извърши вътре, ще се извърши и навън под диктовката на един обърнат ум. Планът да се работи от вън навътре винаги е пропадал. Божият план за вас е да започнете на самото място, където се крият всички трудности, именно сърцето, и тогава от сърцето ще произлязат принципите на правда; реформацията ще бъде вътрешна и външна.“ *Диета и храна, с. 12*

б. Как мога да бъда активен реформатор? Галатяни 6:9, 10; 1Йоаново 1:3

„... Които славят Мен, тях ще прославя и Аз...“ Бащата от такъв дом отива на всекидневната си работа с кротък дух, плод от общението с Бога. Той е християнин не само по изповедание, но и в професията си, във всичките си бизнес отношения. Извършва работата си вярно, защото знае, че Божието око го следи.

В църквата не мълчи. Изговаря думи на благодарност и насърчение, защото е развиващ се християнин, който расте всекидневно с нови опитности. Той е полезен, активен работник в църквата, като работи за прослава на Бога и за спасението на своите близки.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 418*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво осъществява истинската реформа в живота на вярващия?
2. Как покаянието върви ръка за ръка с реформацията?
3. В кои области всички имат нужда да се реформират?
4. Как можем да бъдем светлина сред моралната тъмнина?
5. Кога ще имаме истинска реформа в нашия живот?

Един древен реформатор

„А тесвиецът Илия, който беше от галаадските жители, рече на Ахаав: „В името на живия Господ, Израелевия Бог, Комуто служа, заявявам, че през тези години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене.“ (3 Царе 17:1)

„Макар че живееше далеч от някой известен град и не заемаше висок пост, тесвиецът Илия започна мисията си с увереност в Божието намерение да подготви пътя пред него и да му даде успех.“ *Пророци и царе, с. 63*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 63-67 (9. Илия Тесвицеца)

Неделя

3 януари

1. ПРОИЗХОД И ПРИЗВАНИЕ НА ИЛИЯ

а. Кой беше Илия и какъв тип човек беше той? 3 Царе 17:1; Яков 5:17

„Илия беше роден сред Галаадските планини, източно от Йордан и идваше от един народ, който беше изпълнен с отвратителните неща на аморейците. Но той започна своето дело със словото на вярата и силата върху устните му и целият му живот беше посветен на делото на реформата.“ *Ривю енд херълд, 14.08.1913*

б. Кой вид личности Бог често отминава и вместо това кого призовава Той? 1Коринтяни 1:26-28

„В обикновения вървеж на живота има много, които с тежки усилия извършват търпеливо своите всекидневни задължения, без да съзнават латентните сили, които, ако бъдеха събудени към активност, биха ги наредили сред великите световни лидери. Нужен е само допирът на една веща ръка, за да събуди и развие тези заспали способности. Такива бяха мъжете, които Исус свърза със Себе Си и ги обучаваше три години и половина под собствената Си грижа. Никакъв курс на обучение в училищата на равините или в залите на философията не можеше да се сравни по стойност с това.“ *Съвети за родители, учители и ученици, с. 511*

2. СРЕЩАНЕ НА ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО

а. Защо Илия влезе в царския палат, за да отправи публично изобличение за вероотстъпничеството на Израел? Йоан 16:8; 3:20; 1 Тимотей 5:20

„На Илия беше поверена мисията да предаде на Ахаав небесната присъда. Той не се стремеше да бъде Господен пратеник; Господното слово дойде до него. И ревностен за честта на Божията кауза, той не се поколеба да се подчини на Божествения позив, макар че да се подчини изглеждаше, че ще предизвика бързо унищожение от ръката на нечестивия цар. Пророкът тръгна незабавно и пътува ден и нощ, докато стигна в Самария. При пристигане в палата той не помили за приемане, нито почака да бъде официално съобщено. Облечен в грубо облекло, обикновено носено от пророците по онова време, той премина охраната, очевидно незабелязан и застана в миг пред учудения цар.

Илия не поиска извинение за внезапното си появяване. Един по-велик от управителя на Израел му беше поръчал да говори и издигайки ръката си към небето, заяви тържествено чрез живия Бог, че съдбите на Всевишния се готвеха да паднат върху Израел. „Заявявам ти, че през тези години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене“ (3 Царе 17:1).“ *Ривю енд херълд, 14.08.1913*

б. С каква цел Илия по-късно упрекна царя? 3 Царе 18:17, 18; Йов 17:8

„Незачитането на Божия закон от страна на Ахаав и народа му беше което доведе всичките бедствия върху тях; и Илия не се поколеба да заяви цялата истина на виновния цар. Светът е пълен с ласкатели и лицемери и в дворците, и в обикновените сфери на живота; но колко малко са, които имат куража, който Илия прояви - колко малко ще застанат в защита на нарушения Божи закон в опозиция на големците на земята.“ *Знамения на времето, 18.12.1884*

„Господ желае да избавя, а не да унищожава. Радва се, когато грешниците се спасяват. „Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не благоволя в смъртта на нечестивия“ (Езек. 33:11). (...) Господ дава на избраните Си вестители свята смелост, та онези, които ги чуят, да се убоят и да се покаят.“ *Пророци и царе, с. 55*

3. ПОВИКЪТ ДА ИЗБИРАТ

а. Какъв предизвикателен въпрос отправи Илия, когато беше на планината Кармил, призовавайки към реформа? 3 Царе 18:21

„Сред всеобщото отстъпничество Илия не се постара да скрие, че служи на небесния Бог. Вааловите пророци наброяваха 450 души и 400 свещеници, а богомолците бяха хиляди; но Илия не направи опит да остави впечатлението, че е на популярната страна. Той твърдо застана сам. (...) Къде са Илиевците днес? (...)

Нищо не се печели от страх или плахост да известим, че сме пазители на Божиите заповеди. От скриването на нашата светлина, както и от срам за нашата вяра, резултатът ще бъде само бедствие. Бог ще ни остави на собствената ни слабост. Дано Господ не допусне да откажем светлината ни да свети на всяко място, на което Той може да ни призове. Ако дръзнем да тръгнем сами, следвайки собствените си идеи и планове, и оставим Исус зад нас, не е нужно да очакваме твърдост, кураж или духовна сила. Господ е имал герои на морала и ги има и днес – такива, които не се страхуват да бъдат Негов особен народ. Тяхната воля и планове са подчинени напълно на Божия закон. Любовта на Исус ги е карала да не считат живота си скъп. (...) „Вярност към Бога“ е тяхното мото.“

Свидетелства към църквата, т. 5, с. 517, 518

б. Какво направи Илия, като първа стъпка в делото на реформата? 3 Царе 18:30

„Тъмният облак на заблудата и заслепението се беше спуснал над Израел. Не всички бяха отстъпили изведнъж. От време на време те не се бяха вслушвали в предупреждението и изобличението от Господа. Всяко отклонение от правдата, всеки отказ да се покаят бяха увеличавали вината им и все повече ги бяха отделяли от небето. Сега в тази криза те упорито отказваха да застанат на Божия страна.

Господ се отвращава от безразличието и измяната по време на криза в делото Му. Цялата вселена наблюдава с огромен интерес заключителните сцени от великата борба между доброто и злото. Божият народ се приближава до границите на вечния свят. Може ли за него да има нещо по-важно от верността към небесния Бог?“ *Пророци и царе, с. 78*

4. БОЖИЯТА СИЛА ПРОЯВЕНА

а. Назови някои реформатори от миналото. Лука 1:17; Битие 32:28; Изход 9:16 Как получаваха те силата необходима да изпълнят мисията си? Псалм 27:14; 28:7

„Ако хората ходят с Бога, Той ще ги скрие в цепнатината на Скалата. Така скрити, те ще видят Бога, както Мойсей Го видя. Чрез силата и светлината, които Той дава, могат да вникнат по-дълбоко и да правят повече, отколкото са смятали за възможно с ограниченото си мислене.“ *Деяния на апостолите, с. 162*

„Яков победи, защото беше настойчив и решителен. Неговият духовен опит свидетелства за силата на настойчивата молитва. Сега ние трябва да научим този урок на побеждаващата молитва, на неотклонната вяра. Най-големите победи за Христовата църква или за отделния християнин не са спечелените с талант или образование, с богатство или с благосклонността на хора. Най-великите победи се спечелват в тайната стаичка за среща с Бога, където сериозната, агонизиращата вяра се хваща за могъщата ръка на Силата.

Хората, които не желаят да изоставят всеки грях и да търсят сериозно Божието благословение, няма да го получат. Но всички, които подобно на Яков се хванат здраво за Божиите обещания и бъдат сериозни и настойчиви като него, ще успеят, както той успя. „А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро.“ (Лука 18:7, 8).“ *Патриарси и пророци, с 129*

б. За кои обещания могат да претендират днешните реформатори, когато видят нуждата си от Божествена сила? Псалм 68:35; 2 Царе 22:32, 33

„Поуката от опитността на Илия, отново научил как да се доверява на Бога в час на изпитание, е не само за хора на ръководни постове и с големи отговорности. Този, Който беше силата на пророка, е способен да поддържа всяко Свое мъчещо се дете, независимо от неговата слабост. Той очаква от всеки вяроност и на всеки дава от силата Си според нуждите му. Сам по себе си човекът е безпомощен, но с Божието могъщество може да стане толкова силен, че да побеждава злото и да помага и на други да побеждават. Сатана никога не може да надделее над онзи, който е направил Бога свое прибежище. „Само в Господа, ще каже някой за Мене, има правда и сила. (...) Чрез Господа ще се оправдае и с него ще се хвали цялото израелево потомство.“ *Ривю енд херълд, 30.10.1913*

5. СТОЯЩ САМ?

а. Беше ли Илия сам в защитаването на Бог и Неговия закон? Защо - или защо не? Псалм 34:7; 91:11; 103:20

„Изправен пред цар Ахаав и фалшивите пророци и заобиколен от събраното израелево множество, Илия стоеше единственият, който се беше явил да защити честта на Йехова. (...) Но Илия не беше сам. Над и около него бяха закрилящите небесни множества – ангели, които възхождат по сила.“ *Ривю енд херълд, 18.09.1913*

б. Какво трябва да помним, когато стоим сами в защита на истината и правдата? 3 Царе 19:18

„Не всички от този свят живеят в беззаконие и грях. Не всички са застанали на страната на врага. Бог има хиляди хора, които не са преклонили коляно пред Ваал, копнеят да получат по-задълбочено разбиране за Христос и закона и се надяват, колкото и непостижимо да им се струва, че Христос скоро ще прекрати царуването на греха и смъртта. Има мнозина, които се покланят на Ваал от невежество и Божият Дух в тях се опитва да надделее.“ *Пророци и царе, с. 90, 91*

„Когато търпите укор и преследване, вие сте в чудесна компания; защото Исус издържа на всичко и много повече. Ако сте верни стражи за Бога, тези неща са комплимент за вас. Героичните души са, които ще бъдат истински, ако стоят сами, които ще спечелят нетленния венец.“ *Младежки наставник, 28.05.1884*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Откъде Бог често призовава хора?
2. Вместо да укоряват греха, какво правят много хора?
3. Какво показва, ако скриваме нашата светлина и какъв ще бъде резултатът?
4. Как получаваме благословието от притежаване Божията сила, действаща в нашия живот?
5. Когато единствени стоим за истината, защо в действителност не сме сами?

Работене за реформа

„И людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им.“ (2 Лет. 7:14)

„Израилевото царство нямаше да бъде оставено без благородни свидетели за Божията сила, спасяваща от греха. Дори в най-тъмните години някои оставаха верни на своя Божествен водач и сред идолопоклонство живееха безукорен живот пред лицето на святия Бог.“ *Пророци и царе с. 56*

Препоръчвани четива: Ривю енд херълд, 21.08.1913

Неделя

10 януари

1. ЕДИН ВЕРЕН ОСТАТЪК

а. Имаше ли верен остатък във времето на Илия, тъй като Божиите съдби падаха върху вероотстъпилия Израел? 3 Царе 18:13; 19:18

б. Винаги ли има Бог верен остатък? Римляни 11:5; Откровение 12:17

в. Как обещава Бог да се грижи за Своя народ, когато Неговите съдби падат на земята? Псалм 27:5; Исая 33:15, 16

„Бог, Който се погрижи за Илия, не ще отмени нито едно от Своите доброволно пожертвали се чада. Онзи, Който брои космите по главите им, ще се грижи за тях и през времето на скъпотията те ще имат достатъчно. Докато безбожните умират от глад и чума, ангели ще закрилят праведните и ще задоволяват нуждите им. За онзи, „който ходи в правда“, се отнася обещанието: „Хлябът ще му се даде; водата му няма да липсва“. „Когато сиромасите и немотните потърсят вода, а няма, и езикът им съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз Израилевият Бог няма да ги оставя“. (Исая 33:15, 16; 41:17).“ *Великата борба, с. 522*

2. ПРИГОТВЯНЕ ПЪТЯ ЗА ГОСПОДА

а. Кое особено изискване отправи Илия, за да протестира срещу отстъпничеството на народа? Царе 18:19, 20

„Илия изиска събиране на целия Израел и на всички ваалови про-роци на планината Кармил. Величието и тържествеността в погледа на пророка показваха, че той стои в присъствието на Господа, Израелевия Бог. Състоянието на отстъпилите израелтяни изискваше твърдост, стро-ги думи и не търпящ възражение авторитет. Бог подготвя вестта така, че да е най-подходяща за епохата и за случая.“ *Свидетелства към църквата, т. 3, с. 269*

б. Кой друг застана твърдо за Бога в придвижването напред на едно дело на реформа? Неемия 5:9

„Господ ще употреби в делото Си мъже, които са верни като стомана за принципа, които не ще бъдат олюлявани от софистиките на онези, които са изгубили своето духовно зрение.

Неемия беше избран от Бога, понеже желаше да се съедини с Гос-пода като един възстановител (...) Когато видя, че действат погрешни принципи, той не беше безучастен зрител и чрез мълчанието си да дава съгласие. Не остави хората да заключат, че стои на погрешната стра-на. Той зае твърда, непоколебима позиция за правото. Не би отдал нито една йота влияние за извращаването на принципите, които Бог е устано-вил.“ *Ривю енд херълд, 2.05.1899*

„Когато Неемия излезе като реформатор и освободител на Израел, той беше подтикнат от Божията любов и загрижен за преуспяването на Неговия народ. Сърцето му беше в делото, с което се беше заел. Него-вата надежда, енергия, ентузиазъм, решителен характер бяха заразили и вдъхновили и други със същия кураж и благородна цел. Всеки мъж стана един Неемия в собствената си сфера и спомогнаха за засилване ръката и сърцето на ближния си; и скоро слабостта беше последвана от сила и кураж.“ *Ривю енд херълд, 18.03.1884*

„Най-голямата нужда на света е нуждата от мъже – мъже, които не се купуват или продават; мъже, които са верни и честни по душа; мъже, които не се страхуват да назовават греха с истинското му име; мъже, чиято съвест е така вярна на дълга, както малката стрелка към полюса; мъже, които биха устояли за правото дори и небесата са паднат.“ *Възпи-тание, с. 58*

3. ПРИЗИВ КЪМ ПОКАЯНИЕ

а. Каква беше целта на съдбите, които бяха изпратени върху Израел? Исая 1:16-18; Лука 11:32 Какъв ефект имаха те върху Ахаав? 3 Царе 18:17

„Целта на това (внезапно) бедствие беше да накара Израел да осъзнае греховете си, да ги доведе до покаяние и обръщането им към Бога, че да могат да почетат Йехова като единствения истински жив Бог. След три години и половина на суша Господ каза на Илиа: „Иди, яви се на Ахаав; и ще дам дъжд на земята. (...) А като видя Илиа, Ахаав му рече: Ти ли си, смутителю на Израиля? А той отговори: Не смуштавам аз Израиля, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте Господните заповеди, и ти последва ваалимите.“ (3 Царе 18:1, 17, 18).“ *Ривю енд херълд*, 26.10.1891

„Изповед без истинско покаяние и реформиране няма да бъде приета от Бога. В живота трябва да настъпят решителни промени. Всичко оскърбително за Бога трябва да бъде отстранено. Това ще е резултатът от истинската скръб за греха.“ *Пътят към Христа*, с. 39

б. Каква е разликата между истинско и фалшиво покаяние? 2 Коринтяни 7:9-11

„Има много хора, които не успяват да разберат истинското естество на покаянието. Те съжаляват, че са съгрешили, и дори правят една външна реформа, понеже се страхуват, че вършенето на зло ще им докара страдания на самите тях. Но това не е покаяние в библейския смисъл на думата. Те оплакват по-скоро страданието, отколкото греха. Такава беше скръбта на Исав, когато видя, че първородството беше завинаги изгубено за него. Валаам, ужасен от ангела, който стоеше на пътя му с изтеглен меч, призна вината си, уплашен за своя живот; но нямаше никакво истинско разкаяние за греха, никаква истинска промяна на намеренията, нито отвращение от злото. Юда Искаротски, след предаването на своя Господ, възкликна: „Съгреших в това, че предадох невинна кръв.“ (Мат. 27:4).“ *Пътят към Христа*, с. 21

„В сърцето на този началник на митарите се беше събудило желание за по-добър живот. (...) Закхей беше чул зова за покаяние (...) Той познаваше Писанието и съзнаваше, че делата му не са добри. (...) Той се почувства грешник в очите на Бога. (...) Закхей започна да следва убеждението, което го завладяваше и да дава обезщетение на онези, които беше онеправдал.“ *Животът на Исус*, 449

4. ЗОВ ЗА ПОСЛУШАНИЕ

а. От какво зависи нашето щастие и спасение? Псалм 106:3; Йов 36:11; Еремия 7:23

„Нашето щастие и спасение зависят от това дали се храним с живия хляб; с други думи, дали сме послушни на думите на Христос и дали вършим Неговите дела, като благоприятстват за напредъка на правдата, а въздържат неправдата. Нищо не може да даде такава самоувереност, такъв кураж, такова повишаване на талантите и способността, както вярното преценяване изискванията на Божия закон. (...) Любовете към Исус ни кара да се покоряваме на Божиите заповеди, които са светило за нозете ни и светлина на пътеката ни, като ни осигуряват просветляващото, пречистващо и благословено присъствие както на Отец, така и на Сина. Онзи, който е послушен, може да общува с Бога дори точно така, както е общувал Енох.“ *Синове и дъщери на Бога, с. 194*

б. Какво отношение се открива чрез онези, които отказват да са послушни на Бога? Деяния 7:51-53; 2 Тимотей 3:8 Как ще считат те Божия народ в последните дни? Матей 24:9

„Душите, които са предизвикали негодуванието на Небето, ще хвърлят всичкото си нещастие в тежест на онези, чието послушание спрямо Божиите заповеди е един постоянен упрек за престъпващите ги. Ще се обяснява, че хората чрез непочитане на неделния празник оскърявали Бога, че този грях е навлякъл едно бедствие, което не ще престанело, докато не се наложило най-строгото съблюдаване на неделния празник, и че тези, които поддържат изискванията на четвъртата заповед и чрез това събарят почитането на неделята, причиняват трудности на народа и пречат на неговото отново приемане в Божествената благодат и за временното му благополучие. По такъв начин ще се повтори повдигнатото в древността против Божиите слуги обвинение, и то по същите причини: „Щом Ахаав видя Илия, рече: „Ти ли си който смущаваш Израел?“ Илия му отговори: „Не аз смущавам Израел, а ти и бащиният ти дом, понеже презряхте Господните заповеди и ти последва ваалимите.“ (3 Царе 18:17, 18) Когато гневът на хората бъде възбуден поради такива обвинения, те ще постъпят с Божиите пратеници също така, както отклонилият се от бога Израел постъпи с Илия.“ *Великата борба, с. 489*

„Всички изкушения на Сатана Исус отблъсна с Божието Слово. Като се уповаваше на Божиите обещания, Той получаваеше сила за послушание на Божиите заповеди и изкусителят не можеше да Го надвие.“ *По стъпките на Великия Лекар, с. 116*

5. ЕДНО ДЕЛО НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

а. Кои са „древните пътеки“, които изискват възстановяване? Еремия 6:16; Исая 58:12-14

„Еремия многократно насочваше вниманието им към съветите от „Второзаконие“. Повече от всеки друг пророк той наблягаше на ученията от Мойсеевия закон и показваше как те могат да донесат най-висше духовно благоденствие на целия народ и на всеки поотделно. „И попитайте за древните пътеки – призова ги той – къде е добрият път и ходете по него, и ще намерите покой за душите си“ (Ерем. 6:16).“ *Пророци и царе, с.209*

б. Какво е включено в делото за възстановяване и кой е призван да върши това дело? Исая 62:6; 58:1

„Тревожен е фактът, че безразличието, мързелът и апатията са характерни за хора на отговорни постове и това, че има очевидно нарастване на гордостта, тревожно незачитане на предупрежденията на Божия Дух. Барьерите, с които Божието Слово е оградило Неговия народ, се събарят. Хора, познаващи начина, по който Бог е водил Своя народ в миналото, вместо да изследват древните пътеки и да защитават положението ни на особен народ, са кръстосали ръце със света. Най-тревожното в случая е, че предупредителните гласове, умолявания и предупреждения демонстративно не се слушат. Сякаш очите на Божия народ са заслепени, а църквата бърза да се влее в канала на материализма.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с.479*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как живееше Божият верен остатък, въпреки че понякога бяха заобиколени от идолопоклонство? Как се отнася това за нас днес?
2. Какво направи Неемия, за да вдъхнови други да работят с него?
3. Какъв вид промени са необходими в нашия живот, ако сме истински покаяни?
4. Откъде идва истинското щастие и защо?
5. Вместо да търсят „древните пътеки“ какво са направили някои и как е въздействало това на църквата

Един втори Илия

„Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да пригответи за Господа благоразположен народ.“ (Лука 1:17)

„Йоан заяви на юдеите, че тяхното положение пред Бога се определя от техния характер и живот. Устното вероизповедание беше безполезно. Ако животът и характерът им не бяха в хармония с Бога, те не бяха Негов народ.“ *Животът на Исус, с. 72*

Препоръчвани четива: Животът на Исус, с. 63 – 73 (10. Глас в пустинята)

Неделя

17 януари

1. СЪСТОЯНИЕТО НА ИЗРАЕЛ

а. Какво беше делото на вестителя, когото Бог изпрати, за да пригответи пътя за първото идване на Господа? Малахия 3:1-3

б. Какъв тип личност беше този вестител? Лука 1:13-17

в. Какво беше състоянието на Божия народ, та се нуждаеха от един такъв вестител? Лука 5:37-39; Матей 15:8, 9

„**Меховете**, в които се наливаше новото вино, с течение на времето изсъхваха и се напукваха, и не можеха да послужат повторно.

С тази позната картина Исус описа състоянието на юдейските водачи. (...) Те считаха своята правда за предостатъчна и не искаха да вмъкнат нов елемент в религията си.“ *Животът на Исус, с. 216*

„**Смокиновото дърво** (което Исус беше проклет) изсъхна. Това безплодно дърво символизираше състоянието на еврейския народ по онова време. Бяха им дадени всякакви възможности и привилегии.“ *Знамения на времето, 23.05.1900*

2. ЙОАН КРЪСТИТЕЛ, БОЖИ ВЕСТИТЕЛ

а. Какво заяви Исус за Йоан Кръстител? Матей 11:9, 10, 13-15

„Вярваше се също, че преди идването на Месия ще се яви Илия. Йоан отрече това, но неговите думи имаха по-дълбоко значение. Говорейки за Йоан, Исус по-късно каза: „Ако искате да го приемете, той е Илия, който имаше да дойде“ (Мат. 11:14). Йоан дойде в духа и силата на Илия, за да извърши едно дело подобно на неговото. Ако юдеите бяха го приели, това дело би се извършило за тях. Те обаче не приеха неговата вест. За тях той не беше Илия. Той не можеше да изпълни за тях мисията, за която беше дошъл.“ *Животът на Исус, с.95*

б. Кои излязоха да слушат Йоан Кръстител? Матей 3:5, 6; 21:32; Лука 11:1

в. Защо бяха по-привлечени към Йоан, отколкото към учителите от тяхното време? Матей 3:1-3

„Не с изкусно подбрани аргументи или с фино скалпелни теории проповядваше Йоан своята вест. Стряскащ и сериозен, но в същото време пълен с надежда, се чуваше гласът му от пустинята: „Покайте се, понеже наближи небесното царство“ (Мат. 3:2). С нова непозната сила тази вест трогваше хората. Цялата нация беше разтърсена. Множества се стичаха в пустинята.“ *Служители на евангелието, с. 43*

г. Страхуваше ли се Йоан Кръстител да говори истината? Матей 14:3, 4

„Той видя Царя в Неговата красота и собственото му аз се изгуби от погледа му. Видя величието на святостта и разбра колко неспособен и недостоеен е. Трябваше да проповядва Божията вест. Трябваше да устои в Божията сила и правда. Беше готов да стане небесен пратеник, защото беше съзерцавал Божеството. Можеше да устои на натиска на земните монарси, защото в трепет се беше покланял пред Царя на царете.“ *Служители на евангелието. с. 42*

3. НЕГОВАТА ПОДГОТОВКА, ПУСТИНЯТА

а. По кой начин живеенето в провинцията подготви Йоан Кръстител за неговата мисия? Исая 40:3-5; 30:15; Псалм 101:3

„Според естествения ред на нещата синът на Захарий трябваше да бъде подготвян за свещеник. Но възпитанието, което се получаваше в равинските училища, би го направило негоден за неговата мисия. Бог не го изпрати при богословите, за да се научи как да тълкува Писанията. Той го извика в пустинята, за да се учи от природата.

... Заобикалящата го там околност беше благоприятна за възприемане на навици на скромност и себеотрицание. Несмущаван от шума на света, той можеше спокойно да изучава уроците на природата, на откровението и Провидението. Неговите богобоязливи родители често му бяха повтаряли думите на ангела към баща му. Още от детинство те му говореха за неговата мисия, така че той прие тази свята отговорност. Той обичаше самотата на пустинята, защото тя го улесняваше да отбягва обществото, което беше пропито от съмнения, неверие и нечестие. Той нямаше доверие на собствената си сила за противостоене на изкушението и се боеше да е в постоянен допир с греха, да не би да изгуби чувството за неговата голяма греховност.“ *Животът на Исус, с. 66, 67*

б. За да бъде „одобрен пред Бога работник“, кои бяха първоначалните източници за учене на Йоан Кръстител и какво въздействие имаха те върху него? 2Тимотей 2:15; Псалм 19:1-3; Лука 1:80

„Йоан не беше ленив (...) Всяко нещо, което го заобикаляше в планинския му дом, беше за него книга за наставление, съдържаща поуки от най-голяма важност относно характера, доброжелателството и любовта на Бога.

... Далеч от активния свят, чиито грижи и примамни удоволствия биха отклонили ума му и извратили неговите мисли и въображение, той беше затворен с Бог и природата. Тук нямаше да бъде заобиколен от лоши обкръжения, разумът му нямаше да бъде заслепен, нито духът му да се сближи с порочността. В тихото уединение в пустинята Йоан стана силен по дух. Чрез своите стриктни навици на въздържание той си осигури физическо, умствено и морално здраве. Неговата проникателност беше ясна, преценката правилна.“ *Младежки наставник, 7.01.1897*

4. ЕДИН ФОКУС

а. Върху какво беше фокусиран животът на Йоан? Деяния 13:24 Подобно на апостол Павел как тази фокусираност повлия на навиците и наклонностите на неговия живот изобщо? 1 Коринтяни 9:27

„Едно голямо дело беше пред Йоан и за да има здрав физически организъм и умствена и морална сила, за да върши това дело, той трябваше да контролира апетита и страстите. Йоан трябваше да се яви като реформатор и чрез своя скромен живот и просто облекло да бъде укор срещу навиците на невъздържаност и грешна разточителност на народа.“ *Ривю енд херолд*, 7.01.1873

„Но Йоан не прекарваше живота си в бездейност, в аскетично униние или себелюбиво уединение. От време на време той отиваше всред хората и всякога се интересувахе от онова, което ставаше по света. От своето уединено място той наблюдаваше развитието на събитията. С просветен от Бога ум той изучавахе характерите на хората, за да намери начин да повлияе на сърцата им с небесната вест. Той чувстваше отговорността на своята мисия. Чрез уединяване, размишляване и молитва той се стараше да подготви душата си за доживотната си задача.“ *Животът на Исус*, с. 67

б. Опиши диетата и облеклото на Йоан Кръстител. Матей 3:4; Лука 1:15 Защо това беше важно в службата на Йоан?

„Посветен на Бога като назорей още от рождение, той даде клетва да води един свят докрай живот.“ *Животът на Исус*, с. 67

„Йоан щеше да се яви като Божи вестител да предаде на хората Божията светлина. Той трябваше да даде нова насока на техните мисли. Трябваше да вътълпи в умовете им святостта на Божиите изисквания и тяхната нужда от Неговата съвършена правда. Такъв вестител трябваше да е свят. Той трябваше да е храм на Божия Дух. За да можеше да изпълни своята мисия, той трябваше да е здрав физически, умствено и духовно. Затова апетитът и страстите му трябваше да бъдат под контрол. Той трябваше да е в състояние да владее всичките си сили, за да стои непоклатим всред окръжаващите го условия като скалите и планините в пустинята.“ *Животът на Исус*, с. 65, 66

„Далеч от това да е самотен, унил или мрачен, той се радваше на своя живот на простота и уединение и неговите навици на въздържание пазеха всичките му чувства непоковарени.“ *Младежки наставник*, 7.01.1897

5. НАШАТА ВЕСТ ДНЕС

а. Как знаем, че вестта на Илия не завърши с Йоан Кръстител, предтечата на Христос? Малахия 4:5, 6 Каква е нашата вест днес? Деяния 3:19; Исаия 58:1

„Йоан беше призван да извърши едно особено дело. Той трябваше да подготви пътя за Господа, да направи прави пътеки за Него. (...) (Исаия 40:3-5 цитирано) Това е самата вест, която трябва да се даде на нашия народ. Ние сме близо към края на времето и вестта е: „Разчистете главния път; съберете камъните; издигнете знаме за народа.“ Народът трябва да бъде събуден. Сега не е време да се вика „Мир и безопасност.“
Ривю енд херълд, 18.02.1890

б. Как може тази вест да има днес ефект върху църквата и света? Деяния 22:15; Римляни 10:13

„Имаме личен дълг пред обществото (...) да упражняваме влияние в полза на Божия закон. Трябва да оставим светлината ни да свети, за да могат всички да видят как святото благовестие променя сърцата и живота ни, как живеем съобразно с неговите заповеди и не нарушаваме нито един от неговите принципи. Ние сме отговорни в много висока степен пред света за душите на околните. (...) Нека светът види (...) че желаем и той да сподели с нас благословенията и привилегиите чрез освещаващата истина.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 57*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. При какво условие сме считани за Божия народ днес?
2. Как беше предадена Йоановата вест на народа и какъв беше резултатът?
3. Кои са някои от ползите от живеене далеч от градовете?
4. Защо Йоан беше въздържан във всичко във своите житейски навици?
5. Как иска Бог от нас да споделим същата вест?

Йоановата вест

„Йоан дойде, който кръщаваше в пустинята, и проповядваше кръщение на покаяние за опрощаване на греховете.“ (Марк 1:4)

„Делото и службата (на Йоан) сочеха назад към закона и пророците, докато в същото време той сочеше на народа напред към Христос като Спасител на света. Той ги призоваваше към „Божия Агнец, Който носи греха на света“ (Йоан 1:29).“ *Южният страж, 21.03.1905*

Препоръчвани четива: Духът на пророчеството, т. 2, с. 47-57

Неделя

24 януари

1. ХРИСТОС ЦЕНТЪРЪТ

а. Към кого Йоан насочи слушателите си? Матей 3:11; Деяния 19:4; Йоан 1:29

б. Кой беше източникът на Йоановото знание? Лука 3:2 Как трябва нашият начин на учене да бъде подобен на Йоановия? Евреи 12:2; 2 Коринтяни 3:18

„Докато водеше своя усамотен живот в пустинята, Йоан Кръстител беше поучаван от Бога. Той изучаваше Божиите откровения в природата. Под ръководството на Божия Дух той изследваше свитъците на пророците. Ден и нощ Христос беше предметът на неговото изследване, на неговите размишления, докато умът, сърцето и душата му бяха изпълнени с това славно видение.“ *Служители на евангелието, с. 42*

„Добре би било за нас да прекарваме всеки ден по един час в размишление върху живота на Исус. Ние можем да Го разглеждаме в подробност и да оставяме въображението ни да си представя картините от живота Му, особено тези от последните Му дни. Като размишляваме така върху дадената за нас велика жертва, нашето доверие в Него ще расте, любовта ни ще се съживява и ще бъдем по-дълбоко пропити от Неговия Дух. Ако искаме един ден да бъдем спасени, ще трябва сега при подножието на кръста да научим урока за покаяние и смирение.“ *Животът на Исус, с. 55*

Дарения от първата събота - за бедстващите по света

2. ПРИЗИВ КЪМ ПОКАЯНИЕ

а. Какво беше съдържанието на Йоановата вест? Лука 1:17; Матей 3:1, 2, 8

„Проповядването на Йоан Кръстител създаде силна възбуда. В началото на неговата служба религиозният интерес беше много нисък. Религиозен предразсъдък, традиция и предания бяха объркали умовете на хората и правият път не беше разбран. Ревностни за осигуряване на светско съкровище и почит, хората бяха забравили Бога. Йоан излезе да извести Господния Помазаник и да призове хората към покаяние.“ *Младешки наставник, 17.05.1900*

„Йоан провъзгласяваше идването на Месия и призоваваше народа към покаяние. Като символ на очистването от греха той ги кръщаваше в реката Йордан. Така чрез един изразителен нагледен урок той заявяваше, че тези, които се представяха за Божия избран народ, бяха осквернени от греха и че без очистване на сърцето и живота те не можеха да имат дял в царството на Месия.“ *Животът на Исус, с. 70*

б. Какво е състоянието на хората днес? 2 Тимотей 3:1-4 Коя вест трябва да им предадем? Деяния 17:30; 26:19, 20

„Трябва да убеждаваме хората навсякъде да се покаят и да избегнат идещия гняв. Те имат души, които да спасят или загубят. Нека няма безразличие по този въпрос. Господ зове за работници, които са изпълнени със сериозни, решителни намерения. Кажете на хората да бъдат готови „навреме и без време“. С думи на живот на устните излезте да кажете на мъжете и жените, че краят на всичко е наблизил.

Нека пазим душите си в Божията любов. Трябва да бъде издаден звук на предупреждение. Истината да не замира от устните. Нека пробудим хората да се приготвят незабавно, защото малко знаем какво е пред нас. Моята вяра е силна, както винаги – че живеем в последния остатък от време. Нека всеки учител на истината представя отворена врата пред всички, които желаят да отидат при Исус, каещи се за греховете си.“ *Евангелизъм, кн. 2, с.50*

„Истинското покаяние извира от едно чувство за отвратителния характер на греха. (...) Има много голяма разлика между приемане на факти, след като са доказани, и изповядване на грехове, които са познати само на нас и на Бога.“ *Библейски коментар, т. 2, с. 997*

3. ИСТИНСКИТЕ АВРААМОВИ ЧАДА

а. Каква претенция изявиха еврейските водачи? Как отговори Йоан на тази претенция? Матей 3:7-10

„Йоан укори (фарисеите и садукееите за) себелюбивата гордост и сребролюбие. Той ги предупреди за тяхното неверие и осъди лицемерието им. Посочи им, че не бяха изпълнили от тяхна страна условието на завета, който щеше да им даде право на Божиите обещания, дадени за един верен и послушен народ. Техните горди самохвалства, че са Авраамови чада, не ги правеха такива в действителност. Техните прояви на гордост, високомерие, ревност, егоизъм и жестокост, определиха техните характеристики като рожби ехиднини, а не чада на послушния и верен Авраам. Техните зли дела ги бяха лишили от правото да претендират за Божието обещание, което се даваше на чадата на Авраам. Йоан ги увери, че Бог щеше да издигне по-скоро от самите камъни чада на Авраам, към които можеше да изпълни обещанието Си, вместо да разчита на естествените чада на Авраам, които бяха пренебрегнали дадената им от Бога светлина и бяха станали жестоки от егоистични амбиции и грешно неверие. Той им посочи, че ако наистина бяха чада на Авраам, щяха да вършат делата на своя баща Авраам. Щяха да имат вярата, любовта и послушанието на Авраам. Но те не принесоха този плод. Те не трябваше да претендират за Авраам като техен баща или за обещанията на Бога, дадени за потомството на Авраам.“ *Духът на пророчеството, т. 2, с. 51*

б. Как се отнесе Исус по-късно към същата тази претенция на юдеите? Йоан 8:39, 40

в. Как можем ние днес да бъдем считани за Аврамово потомство? Галатяни 3:26-29

„Докато заявявах, че се народ, който спазва Божиите заповеди, делата им отричаха вярата им и без истинско покаяние за греховете си нямаше да имат дял в царството на Христос. Праведност, благотворителност, милост и Божията любов щяха да характеризират живота на народа, спазващ Неговите заповеди. Ако тези плодове не се виждаха във всекидневния им живот, всяко тяхно изповядване на вярата нямаше по-голяма стойност от плявата, която ще бъде предадена на огъня за унищожение.“ *Духът на пророчеството, т. 2, с. 51, 52*

Дарения от първата събота - за бедстващите по света

4. ИСТИНСКО ВЕЛИЧИЕ

а. Кое е основата и силата на истинското величие? Псалм 27:1; Изход 15:2; Галатяни 2:20

„Силата на народи и личности не се основава на възможности и способности, които се явяват, за да ги направят непобедими. Тя не се намира в прехваленото им величие. Това, което може да ги направи велики и силни, е единствено силата и намерението на Бога. Самите те чрез своето отношение към Неговата цел решават собствената си съдба.“ *Триумфацият Христос, с. 180*

„Истинската почит към Бога е подбудена от чувството за Неговото безкрайно величие и от осъзнаването на Неговото присъствие.“ *Пророци и царе, с. 24*

„Това, което казвате в света, ще бъде отбелязано с особена последица, ако отговаря на това, което казвате в църквата. Вашето отношение, вашите думи, вашият дух постоянно правят впечатление на онези, с които общувате.“ *Триумфацият Христос, с. 198*

б. Кое е по-силно от думите, с които изразяваме пред другите едно познание за Бога? Матей 5:14-26; 2 Солунци 3:9 (последната част)

„Невъзможно е за никого от нас да живее без да упражнява някакво влияние върху света. Никой не може да се затвори в себе си и другите членове на семейството да не чувстват неговото присъствие, влияние и дух. Самият израз на лицето ни може да окаже добро или зло влияние. Духът на човека, неговите думи и действия, отношението му към другите – всичко носи определено влияние. Ако човек е себелюбив, душата му живее в болна, ненормална атмосфера. Ако е изпълнен с Христовата любов, ще проявява учтивост, любезност, зачитане на нуждите и желанията на другите и ще придава на своите приятели чрез дела на любов нежно, истинско усещане за щастие. Ще се почувства, че той живее за Исус и ежедневно учи уроци при нозете Му, получавайки Неговата светлина и Неговия мир.“ *Дом и семейство, с.33*

„Нека двамата се стремят да откриват повече положителни черти, отколкото недостатъци. Често нашето собствено поведение и атмосферата, в която живеем, определят какво ще откриваме един в друг.“ *Дом и семейство, с. 98*

5. РЕАКЦИЯТА НА ХОРАТА

а. Кое привлече толкова много хора в пустинята? Марк 1:4; Лука 3:15

„Непоколебим като скала Божият пророк стоеше, верен да изобличава греха и престъплението във всичките им форми, в царе и благородници така лесно, както в непочтените и неизвестните. (Йоан Кръстител) не се отклони от дълга си. Верен на своя Бог, с благородно достойнство на морален характер, той стоеше твърд като скала, верен на принципа.“

Духът на пророчеството, т. 2, с. 72

„Множеството прие проповядването на Йоан и го следваше от място на място. Мнозина подхранваха в сърцето си надеждата, че той е Месия. Но като видя Йоан, че народът се обръщаше към него, той се стремеше да насочи умовете им към идващия Месия.“ *Ривю енд херълд, 28.11.1907*

б. Какви забележителни промени ставаха в живота на хората? Матей 3:8; Деяния 18:24, 25; 2Коринтяни 5:17

„Спасението (...) е жива връзка с Исус Христос. При него трябва да бъде подновено сърцето, вършещо Христовите дела с вяра и труд, с любов, търпение, кротост и надежда. Всеки човек, свързан с Христос, ще бъде жив мисионер за хората около него.“ *Евангелизъм, кн. 2, с. 129*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как трябва нашето всекидневно учене да бъде като това на Йоан Кръстител?
2. Как трябва вестта, която днес имаме да предадем, да е подобна на тази на Йоан?
3. Как можем да бъдем считани днес за Авраамови чада?
4. Кои са някои от начините, чрез които можем да упражним положително влияние върху другите?
5. Как бяха променени хора чрез вестта на Йоан?

Дарения от първата събота за бедстващите по света

„(Господ), Който извършва правосъдие за угнетените, Който дава храна на гладните.“ (Псалм 146:7)

Господ Исус каза: „Блажени милостивите, защото на тях ще се покаже милост“ (Мат. 5:7). Бедните са навсякъде около нас, отчаяните, измъчените, скърбящите и онези, които са близо до загиване. Днес има голяма нужда от проявяване

на милост, както беше някога. Бог ни е направил Негови настойници и Той не трябва да бъде държан отговорен за страданията, мизерията, голотата и липсата на човечност. Господ се е погрижил предостатъчно за всеки от нас. Той ни е дал много продоволствия, с които да облекчаваме нуждата на тези страдащи ни непривилегировани души.

Всеки ден чуваме за земетресения, войни, наводнения, вулкани и други бедствия и нещастия по целия свят, имащи за резултат разрушение, загуба на имущество и живот. Щом чуем за нещастие, незабавно се обръщаме да отговорим на техните нужди. Начина, по който да отговорим, зависи много от естеството на бедствието, страната, икономическата и геополитическата ситуация. Незабавно започваме да преценяваме ситуацията, за да предприемем най-подходящото действие.

В допълнение на това, в мирно време Отделът за социално подпомагане осигурява помощ, такава, като финансиране по предложения, техническа помощ, обучение, наставничество, идентифициране на проекти и изпълнение. Където имаме опит, искаме да помогнем чрез осигуряване на надзор и ръководството, както е нужни. Нашата цел е да даваме възможност на местната църква да посреща нуждите на тяхната общност, независимо дали под формата на храна, облекло, одеяла, подслон или емоционална подкрепа и консултиране.

Споделянето на Божията любов по света е като самолет, който се нуждае от гориво, за да го движи. Вашите щедри дарения са горивото, което движи почти всеки аспект за помагане на тези бедстващи. Без вашето участие и това гориво нашите усилия сигурно ще бъдат една катастрофа. Трудно е за всеки един да отиде до мястото на бедствието, но вашите средства могат да отидат далеч. Апелираме към вас, сърцето ви да може да бъде подвижено, за да участвате в тази благородна задача. Молим дайте щедро за тази кауза.

Вашите братя от Отдела за социално подпомагане

Другият Илия

„Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да дойде великият и страшен ден Господен; и той ще обърне сърцето на бащите към чадата и сърцето на чадата към бащите им, да не би да дойда и поразя земята с проклетия.“ (Малахия 4:5, 6)

„В това време, преди второто идване на Христос в небесните облаци, Бог зове за мъже, които ще приготвят един народ, който да устои във великия ден на Господа. Точно същото дело, както това, което Йоан извърши, трябва да се извърши в тези последни дни.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1184*

Препоръчвани четива: Диета и храна, с. 100 - 111 (старото издание) (XIII ч. *Диета в детството*)

Неделя

31 януари

1. ЖИВЕЕНЕ В КРАЯ НА ВРЕМЕТО

а. От какво значение са времената, в които живеем сега? Малахия 4:1, 5

„Той (Йоан Кръстител) беше представител на живеещите в тези последни дни, на които Бог е поверил свещени истини да ги проповядват всред хората, за да се приготви пътя за второто идване на Христос. Йоан беше реформатор.“ *Диета и храна, с. 30*

б. Какъв вид служба се изисква като сме в края на времето? 2Петрово 3:11; Лука 16:13; 10:27

„Който иска да изгради силен и хармоничен характер и да бъде уравновесен християнин, трябва да отдаде всичко и да прави всичко за Христос, защото Изкупителят не ще приеме частична служба.“ *Диета и храна, 219*

„Трябва да работим с един дух, дори с ум Христов и ако правим така, в църквата ще влезе нов живот.“ *Ривю енд херълд, 29.11.1898*

Дарения от първата събота - за бедстващите по света

2. КАТО СТРАЖ

а. Каква е отговорността на един страж? Езекиил 33:6-9

„Древните стражи, стоящи на Ерусалим и на другите градове, заемаха най-отговорен пост. От тяхната вяност зависеше безопасността на всички в града. Когато се зададеше опасност, те не трябваше да мълчат – нито денем, нито нощем. Всеки миг от тях се изискваше да се викат един друг, за да проверяват дали са будни и дали някой не е ранен. Те биваха разполагани и по някои възвишения, за да наблюдават важните места и да могат да надават предупредителен вик. Предаваха си съобщението един на друг, повтаряйки го, докато обиколи целия град.

Тези стражи символизират проповедниците, от чиято вяност зависи спасението на душите.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 376*

„Сега не е време да отслабваме усилията си, да ставаме пасивни и бездушни. Няма време да скриваме нашата светлина под шиник, да говорим приятни неща, да пророкуваме измама. Не, не, няма място за спящи стражи върху стените на Сион. Всяка сила трябва да бъде използвана изцяло и напълно за Бога.“ *Е. Г. Уайт, Материали, 1888, с. 720*

б. Какво трябва да размислим, като виждаме времената, в които живеем днес? 1 Коринтяни 15:34; Римляни 13:11, 12

„Братя мои, живеем в едно твърде сериозно време на земната история. Никак няма време за грешене. Винаги е опасно да се греши, но това е особено вярно за настоящето време. Ние сега стоим пред самия праг на вечния свят и пред много по-сериозно отношение към времето и вечността, от когато и да е било по-рано.“ *Свидетелства за проповедници, с. 86*

„Енох имаше изкушения също като нас. (...) Той беше неопетнен от господстващите грехове на епохата, в която живя. Ние също можем да останем чисти и неомърсени. Енох беше представител на светиите, които живеят сред опасностите и нечистотата на последните дни. Той беше грабнат на небето заради вяността и послушанието си към Бога. Така и верните, които останат живи, ще бъдат грабнати на небето. Те ще бъдат взети от един грешен и покварен свят и ще бъдат отнесени сред чистите небесни радости.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 99, 100*

3. УПЪЛНОМОЩЕНИ ДА ПРИГОТВЯТ ПЪТЯ

а. Кой трябва да провъзгласи последните евангелски вести? 2 Тимотей 4:2; Откровение 14:6, 7; Малахия 3:1

„(Откровение 14:6, 7 цитирано) Тази вест е обявена като част от „вечното евангелие“. Делото за проповядване на евангелието не е предадено на ангелите, но е поверено на човеците. Свети ангели са употребявани, за да направляват това дело, на тях е възложено ръководството на големите движения за спасение на хората; обаче действителното проповядване на евангелието се извършва посредством Христовите служители на земята.“ *Великата борба*, с. 253

б. Какво показва, че трябва да приготвим пътя за второто идване на Христос, както Йоан Кръстител направи това за първото Му идване? Исая 40:3; Йоан 1:23; Евреи 12:13

„Делото на Йоан Кръстител представя делото за това време. Неговото дело и делото на онези, които излизат в духа и силата на Илия да събудят хората от тяхната апатия, са същите в много отношения. Христос трябва да дойде втори път, за да съди света с правда. Вестителите на Бога, които носят последната вест на предупреждение, за да бъде дадена на света, трябва да приготвят пътя за второто идване на Христос, както Йоан приготви пътя за Неговото първо идване.“ *Младежки наставник*, 17.05.1900

в. Защо се изисква приготвление? Евреи 12:14; Лука 12:39

„Християните трябва да се подготвят за събитието, което скоро ще връхлети света и ще предизвика най-голяма изненада. Тази подготовка трябва да правят, като изучават старателно Божието Слово и се стремят да съобразяват живота си с неговите заповеди. (...) Бог призовава към съживление и реформация.“ *Пророци и царе*, с. 320

„Бог желае народът Му да се подготви за скоро приближаващата криза. Пригответни или не, те всички ще я срещнат и само онези, които са предали живота си за съобразяване с Божествения стандарт, ще устоят във времето на изпитания и тежки изкушения.“ *Деяния на апостолите*, с. 195

4. ОБРЪЩАНЕ СЪРЦЕТО НА РОДИТЕЛИ И ДЕЦА

а. Кое особено дело са призвани да извършат родителите? Лука 1:13-17; Притчи 22:6

„Един ангел дойде от небето да настави Захарий и Елисавета как трябва да възпитат и обучат тяхното дете, така че да работят в хармония с Бога в приготвянето на един вестител, който да извести идването на Христос. Като родители те трябваше да се съединят вярно с Бога във формирането на такъв характер в Йоан, който щеше да го направи годен да изпълни като способен работник работата, която Бог беше му определил. Йоан беше синът на старостта им, беше дете по чудо и родителите може да са разсъждавали, че той има да върши особено дело за Господа и Господ ще се грижи за него. Но родителите не разсъждаваха така. Те се оттеглиха на уединено място в провинцията, където синът им нямаше да бъде изложен на градския живот или предизвикван да се отклони от съвета и наставлението, което те, като родители, щяха да му дадат. Те вършеха своята част в развитието на един характер в детето, който по всякакъв начин да отговаря на целта, за която Бог беше определил неговия живот. Чрез равнодушно пренебрегване от тяхна страна синът им не би станал добър и мъдър. (Лука 1:7-9 цитирано).“ *Знамения на времето*, 16.04.1896

б. Каква особена лична работа всеки един е призван да извърши? Малахия 4:4-6

„Бащи и майки, обърнете сърцата си да търсите Господа; защото голяма отговорност лежи върху вас да дадете на децата си правилен модел на характер. Помнете винаги техните вечни интереси. Възпитавайте ги да бъдат пречистени, чисти, благородни, откривайки най-висшите черти на характера, и пред света, и пред небето да направят познато, че са избрани да служат на Бога. (...)“

Големи благословения и духовна сила ще дойде на семействата, които ще решат да изоставят онези неща, които са несъществени и непоколебимо ще се заемат с делото на приготвяне за идването на Господа. Бог е поверил на родителите работата за подпомагане на техните деца да спечелят христоводна опитност (...)

Изявете в собствения си живот съответствие с образа на Христос. Усъвършенствайте талантите, които имате; развийте силите на ума и тялото; увеличете познанието си върху Божието Слово; култивирайте дара на речта; чрез свидетелството на един благочестив пример издигнете пред други силата на Словото да преобразява характера.“ *Ривю ен дхералд*, 5.10.1911

5. ЕДНО ДЕЛО И ЗА РОДИТЕЛИ, И ЗА ДЕЦА

а. Защо беше необходимо за родителите на Йоан да го възпитат със строга диета? Лука 1:15; Матей 3:4

„Детето ще бъде повлияно за добро или за зло чрез навиците на майката. Тя самата трябва да бъде контролирана от принцип и трябва да практикува въздържание и себеотрицание, ако иска благополучието на детето си.

Бог имаше едно важно дело за обещаното дете на Захарий, което то трябваше да върши; едно дело, което изискваше активна мисъл и енергично действие. Той трябваше да има здраво физическо тяло, умствена и морална сила и за да му се осигуряха тези квалификации, навиците му трябваше да бъдат грижливо регулирани от дори от най-ранна възраст.

... Настояваме принципите на въздържание да бъдат спазвани във всички детайли на домашния живот. Примерът на родителите да бъде урок по въздържание; себеотрицание и контрол да бъдат предадени на децата и изисквани от тях, доколкото е възможно, и от най-ранно детство.“ *Исторически скици, с. 208, 209*

б. Защо е така важно да съсредоточим нашите усилия толкова много върху възпитанието на децата ни? Притчи 22:6; Псалм 127:3

„Не толкова естествените дарби на човека, колкото възприетите в ранните години навици решават дали той ще излезе победител или победен от борбата на живота. Младостта е времето за сеене. То определя характера на жетвата за този живот и за бъдещия.“ *Животът на Исус, с. 66*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Ако обичаме Бог върховно, как ще въздейства това върху начина ни, по който живеем живота си?
2. Как трябва да постъпва днес един верен страж?
3. Как можем да се приготвим за идващата криза?
4. Кое особено дело Бог иска да се върши днес в семействата?
5. Как можем да предадем на нашите деца уроци по въздържание и какво ще направи това знание за тях по-късно в живота?

Къде започва реформацията

„Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и, като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.“ (Езекиил 36:26)

„Пробужданията доведоха до основно себеизпитване и смирение. Тържествени, сериозни позиви към грешници и сърдечно състрадание към тези, които бяха изкупени с Христовата кръв, ги характеризираха. Мъже и жени се молеха и бориха с Бога за спасението на души.“ *Великата борба*, с. 380

Препоръчвани четива: Диета и храна, с. 1-7 (*Причини за реформа*)

Неделя

7 февруари

1. СЕБЕИЗПИТВАНЕ

а. Къде трябва да бъде първата ни работа, когато започва една духовна реформация? 2 Коринтяни 13:5; Римляни 8:10

„Истинската реформация започва с очистването на душата. Нашата работа за падналите ще има истински успех само тогава, когато Христовата благодат преобрази характера и душата бъде доведена до жива връзка с Бога.“ *По стъпките на Великия Лекар*, с. 115

б. Коя вътре работеща сила е съществена за осъществяване на една външна реформация? Тит 3:5; Езекиил 36:26, 27

„Тихият и тънък глас на Божия Дух има сила да променя сърцето.“ *Пророци и царе*, с. 90

„Планът да се работи от вън навътре винаги е пропадал. Божият план за вас е да започнете на самото място, където се крият всички трудности, именно сърцето, и тогава от сърцето ще произлязат принципите на правда; реформацията ще бъде вътрешна и външна.“ *Диета и храна*, с. 12

2. ГЛЕДАЙКИ ХРИСТОС

а. Какво виждаме в Христовия пример? Евреи 12:2; 1 Петрово 2:21-23

„Законът осъжда всеки грях и изисква цялостна добродетелност. Той изисква от човека външно страхопочитание и чистота на душата. Псалмистът писа: „Ето, понеже желаяш искреност вътре в човека, научи ме мъдрост в скришното на сърцето ми“ (Пс. 51:6). Законът беше илюстриран в живота на Христос. Той е образец за цялото човечество. Той живя закона. Неговата чистота и благотворителност, Неговата преданост към истината и ревността Му за Божията слава откриват съвършенството на закона. Всяко Негово действие беше едно откровение на славата на Отец. Той беше всичко, което законът изискваше от Него да бъде.“ *Ривю енд херълд*, 26.02.1901

„Христос живя един живот на пълно послушание към Божия закон и с това е дал пример на всяко човешко същество. Ние трябва чрез Неговата сила и под Неговото ръководство да живеем живота, който Той живя на този свят.“ *По стъпките на Великия Лекар*, с. 115

б. По кой начин гледането ни преобразява? 2 Коринтяни 3:18; Псалм 119:11

„Като гледаме Христос ние ставаме променени. Ако размишлява постоянно върху временни неща, тези неща стават всепоглъщащи, засягат характера, така че Божията слава бива изгубена от погледа и забравена. Възможностите, които са в обсега им, за да се запознаят с небесните неща, се пренебрегват. Духовният живот умира.“ *Синове и дъщери на Бога*, с. 55

„За да поднесем такава вест, както правеше Йоан, трябва да имаме духовно преживяване като неговото. Същото дело трябва да се извърши и в нас. Необходимо е да гледаме към Бога и да Го гледаме така, че да изгубим от погледа си собственото Аз.“ *Служители на евангелието*, с. 43

„Сърце, което е преизпълнено с Божието Слово е непревземаемо за Сатана. Онези, които направят Христос свой постоянен Спътник и близък Приятел, ще почувстват как силите на невидимия свят ги обграждат и че, гледайки на Исус, придобиват Неговия образ. Чрез гледане те се променят според Божествения Образец, характерът им се смекчава, пречиства и облагородява за небесното царство.“ *Свидетелства към църквата*, т. 4, с. 577

3. СЛАГАНЕ АЗ-А НАСТРАНА

а. Коя е първата стъпка, когато видим, че е необходима реформа?
Марк 8:34; 2 Коринтяни 10:5

„Учението на Йоан събуди в сърцето на мнозина голямо желание да имат дял в благословенията, които Христос беше дошъл да донесе, и те приеха истината. (...) Нищо, освен страстното желание, една решителна воля, една неизменност в намерението, не би могло да се противопостави на моралната тъмнина, която покрива земята като смъртен саван. За да получат благословенията, каквато привилегия имат, трябва да работят сериозно, трябва да се откажат от Аз-а.“ *Младежки наставник, 17.05.1900*

„Когато Божият Дух, със Своята чудна съживителна сила, докосне човешката душа, гордостта се снишава. Тогава светските удоволствия, светското положение и власт изглеждат без особена стойност. (...) Тогава смириенето и себепожертвувателната любов, които тъй малко се ценят от хората, се издигат като единствено ценни. Това е делото на евангелието, от което Йоановата вест е една част.“ *Животът на Исус, 95*

б. Колко обширно е делото на себеотрицанието? Филипияни 1:21; 2 Коринтяни 5:14,15; Йоан 3:30

„Гледайки с вяра към Изкупителя, Йоан се беше издигнал до висините на себеотрицанието. Той не се стремеше да привлече хората към себе си, а да издига мислите им все по-високо и по-високо, докато те се насочат към Божия Агнец. Самият той беше само един глас, един вик в пустинята. Сега с радост прие мълчанието, за да могат очите на всички да бъдат обърнати към Светлината на живота.“ *Служители на евангелието, с. 44*

в. Какво трябва да бъде становището на един истински Божи вестител? Римляни 14:7, 8; Галатяни 2:20

„Тези, които са верни на призванието да бъдат вестители на Бога, няма да търсят почести за себе си. Любовта към собственото Аз ще бъде погълната от любовта към Христос. Те ще съзнават, че тяхната работа е да прогласяват подобно на Йоан Кръстител: „Ето Божия Агнец, Който взема върху Себе Си греха на света“ (Йоан 1:29).“ *Служители на евангелието, с. 44*

4. ВЪЗДЪРЖАНИЕ И ВСЕОТДАЙНОСТ

**а. Как диетата помага за по-ефективна работа? 1 Коринтяни 9:25-27
Кога и къде тази работа трябва да се прилага? Филипияни 2:5; 2 Петрово 1:5-8**

„Великото дело за въздържателната реформа, за да бъде напълно успешна, трябва да започне в дома.“ *Ривю енд херълд*, 23.08.1877

„Светлината на здравната реформа е открита пред Божия народ в това време, за да могат да видят необходимостта от държане апетита и страстите си под контрола на по-висшите сили на ума. Това е необходимо също, за да могат да имат умствена сила и бистрота, за да различават святата верига на истината и да се обърнат от омайващите заблуди и приятни басни, които наводняват света.“ *Духът на пророчеството*, т. 2, с. 44

„Апетитът и страстите трябва да се подчинят на по-висшите сили на ума. Тази самодисциплина е необходима за получаване на онази умствена сила и духовно прозрение, които ни правят способни да разбираме и прилагаме свещените истини на Божието Слово. Поради тази причина и въздържанието е включено в подготвителното дело за второто идване на Христос.“ *Животът на Исус*, с. 66

**б. Как трябва да насърчим младите да контролират мислите си?
Римляни 12:2; 1 Петрово 1:13**

„Всеки от нас има да върши лична работа, да мобилизира ума си да бъде трезвен, да бди в молитва. Умът трябва да бъде строго контролиран да се задържа върху предмети, които ще засилят моралните сили. Младите трябва да започнат отрано да развиват правилни навици на мислене. Трябва да дисциплинираме ума да мисли по здравословен начин и да не му позволяваме да се задържа върху неща, които са вредни. Псалмистът възкликва: „Думите на устата ми и размишленията на сърцето ми нека бъдат угодни пред Тебе, Господи, канаро моя и избавителю мой“ (Пс. 19:14). Тъй като Бог работи върху сърцето чрез Своя Свят Дух, човек трябва да си сътрудничи с Него. Мислите трябва да бъдат ангажирани, ограничавани, да не блуждаят, съзерцавайки неща, които само ще отслабят душата. Мислите трябва да бъдат чисти, размишленията на сърцето чисти, думите на устата трябва да бъдат приемливи за Небето и полезни за тези, с които общувате.“ *Ривю енд херълд*, 12.06.1888

5. СМИРЕНИЕ В СЛУЖЕНЕТО

а. Какво се нуждаем да разберем, за да бъдем успешни в печеленето на души за Христос? Лука 14:8-11; Йоан 3:30

„Славата се предшества от смирение. За заемането на някой висок пост сред хората Небето избира този работник, който подобно на Йоан Кръстител заема скромно място пред Бога. Ученикът с детски характер е най-способният работник за Бога. Небесните ангели могат да работят с такъв, който се стреми не към лична прослава, а към спасяване на души. Който чувства нужда от Божествена помощ, се моли за нея. На такъв Светият Дух ще даде откровения за Христос, които ще крепят и издигат душата му. Излизайки от срещата си с Христос, той ще отива направо да работи за онези, които загиват в греховете си. Такъв е помазан за своята мисия. Той има успех там, където мнозина от учените и мъдрите биха пропаднали.“ *Животът на Исус, 354*

б. Какво е нужно днес в църквата? 1 Петрово 5:5, 6

„Има тъжен недостиг на добродетелта на смирението както сред служителите, така и в цялата църква. Хора, проповядващи истината, оценяват твърде високо собствените си способности. Истинското смирение кара човека да издига Христос и истината, да осъзнава своята пълна зависимост от Бога на истината. Болезнено е да се усвояват уроците на смирението, но нищо в края не донася по-голяма награда. Болката, придружаваща усвояването на тези уроци, идва от това, че сме се оценявали твърде високо и сме били доволни от това. Били сме неспособни да видим огромната си нужда.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 353*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво означава да има една промяна на сърцето и как можем да имаме тази промяна?
2. Как можем да следваме Исусовия пример в живеене един живот на съвършено послушание към Божия закон?
3. Какво става, когато Божият Дух докосне душата?
4. Как можем да контролираме нашите мисли и как това ще повлияе на нашите думи?
5. Как ни помага смирението в служенето ни за други?

Реформация в дома

„Когато нашите синове в младостта си бъдат като пораснали младоки и нашите дъщери като краеъгълни камъни издялани за украшение на дворци.“ (Псалм 144:12)

„Децата са онова, което родителите направят от тях чрез наставления, дисциплина и пример. Оттук следва изключителната важност на верността на родителите в обучението на младите за служене на Бога.“
Свидетелства от църквата, т. 5, с. 39

Препоръчвани четива: Дом и семейство, с. 294 – 301 (54. *Религията в семейството*)

Неделя

14 февруари

1. МЯСТОТО, КЪДЕТО ДА СЕ ЗАПОЧНЕ

а. Върху кого Бог е поставил голяма отговорност за започване на едно дело на реформация? Малахия 4:6; Псалм 78:5-7

“Ако родителите можеха да осъзнаят голямата отговорност, която лежи върху тях, когато децата са невинни бебета в дома, много грях и мизерия биха били предотвратени. Тогава в семейния живот щяха да се научат на въздържание и на трапезата щяха да се дават практически уроци, повтаряни всеки ден. Ред по ред, правило след правило децата трябва да бъдат научени на необходимостта от себеконтрол и себеотрицание; и тогава истинската реформа бързо ще напредне.“
Здравен реформатор, 1 май 1877

б. Къде е източникът за родителската мъдрост? Ефесяни 1:17; Яков 1:5

„Нека родителите вземат библиите си и да ги изследват, за да могат да разберат какви са изискванията на Бога по отношение на техните деца. Нека се стремят да разберат какво е включено в родителския дълг. Божието Слово трябва да бъде нашето ръководство при управляването на семейните работи.“ *Християнско възпитание, с. 230, 231*

„Но с молитва, изучаване на Библията и сериозна ревност те могат да се справят с този важен дълг и ще им бъде отплатено стократно за всичкото посветено време и грижи.“ *Детско водителство, с. 34*

2. РАШИРЯВАНЕ ДОЛОТО НА РЕФОРМАТА

а. Какво възнамерява Господ да стане с вярата на родителите? Притчи 22:6; 2Тимотей 1:5

„Като изпълнявате вярно задълженията си в дома, бащата като свещеник в семейството, майката като домашен мисионер, вие сте умножителни средства за вършене добро вън от дома. Като използвате собствените си сили, ставате по-годни да работите в църквата и в околността. Като привързват децата си към себе си и към Бога, бащи и майки стават заедно сътрудници на Бога.“ *Съвети върху здравето, с. 430*

б. Какво трябва да направите, ако сте пропуснали да направите Бог първи във вашия живот и във вашия дом? 1Йоаново 1:9; Яков 5:16

„(Родители), ако сте пренебрегнали вашия дълг в семейството ви, изповядайте греховете си пред Бога. Съберете децата си около вас и признайте вашето пренебрегване. Кажете им, че желаете да извършите реформация (в дома) и искайте да ви помогнат да направите дома такъв, какъвто трябва да бъде. Четете им насоките, които се намират в Божието Слово. Молете се с тях и искайте Бог да пази живота им и да им помогне да се приготвят за един дом в Неговото царство. Така можете да започнете и да продължите едно дело на истинска реформа.“ *Ривю енд херълд, 21.04.1904*

в. Какъв ще бъде резултатът от нашата вярност като се предадем напълно на Бога? Псалм 51:9-13; Исаия 60:2, 3; Деяния 16:5

„Когато голямата светлина, която Бог е дал огрее чрез човешки инструменти, ще бъде извършено едно голямо дело. С изявление на Духа и със сила истината ще бъде разгласена по един ясен и забележителен начин. Но това дело трябва да започне в дома.

Когато работата в дома се извършва правилно, родителите ще намерят, че сърцата им са покорени и смекчени. Странните предразсъдъци, които са били подхранвани от братя и сестри, предразсъдъци, които са раждали лоши плодове, ще бъдат победени и ще изчезнат. Ще влезе дух на откровеност, дух на христоподобие. Божият народ ще се откаже от упоритото желание да има свой собствен път и да настоява за собствените си идеи; защото ще разберат, че са в присъствието на Божия Син.“ *Ривю енд херълд, 15.07.1902*

3. ЕФЕКТЪТ ВЪРХУ ЦЪРКВАТА

а. Когато реформация се извърши в дома, как това ще се отрази върху църквата? Ефесяни 5:27; Тит 2:14; Псалм 144:14 (втората част), 15

„В дома се поставят основите за успеха на църквата. Влиянията, които управляват домашния живот, се пренасят в църковния. Следователно църковните задължения трябва да започнат най-напред в дома.“ *Дом и семейство*, с. 296

„(Господ) желае делото на реформация да започне в дома с бащите и майките, и тогава църквата ще усети работенето на Светия Дух. Влиянието на това дело ще проникне в църквата като квас. Бащите и майките се нуждаят от обръщане. Те не са се обучили да оформят и изработват правилно характерите на децата си.“ *Ривю енд херълд*, 18.03.1902

„Бог мери църковните членове по това, което са в дома. Когато Христовите слова са следвани в дома, влиянието се разпростира върху църквата.“ *Ривю енд херълд*, 21.07.1903

б. Как влиянието на една личност в дома се отразява на полезността ѝ в църквата? 1Тимотей 3:5 Как това засяга надеждата ѝ за вечен живот? Матей 25:21

„Този, който е ангажиран в делото на евангелската служба, трябва да бъде верен в своя семеен живот. Това е така съществено, че като баща той трябва да усъвършенства талантите, които Бог му е дал с цел да прави дома символ на небесното семейство, така че в делото на служене трябва да използва дадените му от Бога сили за печелене на души за църквата. Като свещеник в дома и като посланик на Христос в църквата, той трябва да илюстрира в живота си характера на Христос. (...)“

Този, който не успее да бъде верен, разумен пастир в дома си, сигурно не ще успее да бъде верен пастир на Божието стадо в църквата.“ *Отразяване на Христос*, с. 179

„Животът на тази земя е само началото на живота в небето. Възпитанието, получено тук, започва да ни подготвя за живот според небесните принципи. Животът ни тук е обучение за бъдещия живот. Това, което сме по характер и свята служба сега, тук, е сигурен предвестник на онова, което ще бъдем там.“ *Дом и семейство*, с. 498

„Великото реформаторско движение трябва да започне в дома. Послушанието към Божия закон е велик стимул за трудолюбие, пестеливост, истинност и справедливо отношение между човек и човека.“ *Детско водителство*, с. 256

4. ПРИГОТВЯНЕ ДА СВИДЕТЕЛСТВАМЕ

**а. Как ще отговорим, когато сърцето ни е докоснато от Божия Дух?
Исаия 6:8**

„Когато Бог има да се извърши едно особено дело за напредъка на истината, Той ще внуши на мъже да работят в мината на истината, молейки се усърдно да открият скъпоценната руда. Тези мъже ще имат христоводна настойчивост. Те не ще се провалят или бъдат обезкуражени. Аз-ът им ще излезе, гледайки към Исус. Мъже ще излязат в духа и силата на Илия да приготвят пътя за второто идване на Господ Исус Христос. Тяхната работа е да изправят кривите неща. Някои неща трябва да бъдат съборени, някои неща трябва да бъдат изградени. Старите съкровища трябва да бъдат върнати в рамките на истината. Те трябва да проповядват Божето Слово. Свидетелството им не трябва да бъде оформяно според мненията и идеите, които са били считани за добри, но чрез Божието Слово, което живее и пребъдва до века. Те трябва да издигат Христос и да призовават грешници към покаяние (...) призовавайки, с цялата си лична отговорност да бъдат любезни и почитателни, да вършат добро и да печелят души за Исус.“ *Е. Г. Уайт, Материали, 1888, с. 169*

**б. Кое ще бъде живото доказателство за едно обновено сърце?
2Коринтяни 5:17; Колосияни 3:10; Матей 5:16**

„Ако сърцето е било обновено от Божия Дух животът ще свидетелства за този факт. (...) Ще се забележи една промяна в характера, в навиците, в поведението ни. Контрастът между това, което сме били, и това, което сме, ще бъде явен и категоричен. Характерът на един човек се разкрива не чрез случайни добри или лоши постъпки, но чрез общата насока на ежедневните думи и действия.“ *Пътят към Христа, с. 57*

„Любовта на нашия небесен Баща в даряване на Своя Единороден Син на света е достатъчно да вдъхнови всяка душа, да смекчи всяко кораво, без любов сърце в разкаяние и нежност; и въпреки това ще видят ли небесните същества в тези, за които Христос умря, безразличие към Неговата любов, упоритост в сърцето и никакъв отзвук на признателност и обич към Дарителя на всяко добро? Ще погълнат ли маловажните неща цялата сила на съществуването и Божията любов да не срещне отплата? (...) Имаме нужда от увеличаване на вярата. Трябва да чакаме, трябва да бдим, трябва да се молим, трябва да работим, молейки Светият Дух да се излее изобилно върху нас, за да можем да бъдем светлина на света.“ *Християнско възпитание, с. 198, 199*

5. ОТИВАНЕ ПО ЦЕЛИЯ СВЯТ

а. Предвид скорошното идване на Христос коя е вестта, която трябва да бъде дадена днес? Софония 1:14; Амос 4:12

„Като народ, който вярва в скорошното идване на Христос, ние имаме да предадем една вест: „Пригответи се да посрещнеш Бога.“ (Амос 4:12).“
Свидетелства към църквата, т. 8, с. 289

б. Колко обширно е делото за известяване на евангелската вест? Исаия 61:10; Матей 24:14; Откровение 14:6

„Дошло е времето, когато вестта за скорошното идване на Христос трябва да прозвучи по целия свят.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 13*

в. Как трябва да бъде известявана тази вест? Деяния 4:29-31

„Днес е необходимо да говорим за истината със свято дръзновение.“
Избрани вести, т. 2, с. 58

„Тръбата трябва да издаде сигурен звук, защото се намираме във великия ден на Господното приготвление.“ *Избрани вести, т. 2, с. 51*

„Чрез тези избрани Божии мъже (които са Негови посланици) истината ще просветне навсякъде. Тя ще бъде чута от техните уста, отразена в тяхното изражение и изявена в живота им. Те ще бъдат белязани с чистота и непокареност. Христовата благодат има пречистващо, облагородяващо влияние върху характера.“ *Отразяване на Христос, с. 347*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как могат родителите да започнат едно дело на реформация в домовете си?
2. Когато изпълнявате вярно задълженията си в дома, къде другаде ще бъдете способни да работите по-ефективно?
3. Как ни мери Бог?
4. Как можем да бъдем светлина в този свят?
5. Какво е включено в предаването на истината на света?

Вестта към Лаодикия

„Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш.“ (Откр. 18:3)

„Всеки един се нуждае сега да търси Господа. Божиите люде не ще могат да устоят на изпита, докато не стане едно съживление и една реформация. Господ не ще пусне в жилищата, които приготвя за праведните, нито една душа, която е самонадеяна.“ *Свидетелства към църквата, т. 7, с. 235*

Препоръчвани четива: Библейски коментар, т. 7, с. 961-967

Неделя

21 февруари

1. ЛАОДИКИЙСКОТО СЪСТОЯНИЕ

а. Кое становище е широко разпространено днес всред изповядващия се християнски свят? Исая 4:1

б. Какво е опасното състояние на Христовата църква през лаодикийския период? Откровение 3:17

„Има много, които се гордеят със своите духовни богатства, със своите познания върху истината и живеят в престъпна самоизмама. Когато членовете на църквата се смирят пред Бога чрез ревностно, не полусърдечно, вяло действие, Господ ще ги приеме.“ *Ривю енд херълд, 23.12.1890*

„Христос не може да вземе имената на онези, които са довольни в собствената си самонадеяност. Той не може да моли настойчиво за един народ, който не чувства нуждата от Неговата помощ, който претендира, че знае и притежава всичко.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 964*

2. ПРЯМОТО СВИДЕТЕЛСТВО КЪМ ЛАОДИКИЯ

а. Какво обезпокоително изобличение отправи Христос към Своя изповядващ се народ? Откровение 3:15, 16

„Вестта към Лаодикийската църква е едно обезпокоително изобличение и е приложимо за Божия народ в настоящето време“ *Ривю енд херълд*, 16.09.1873

б. Коя вест, предназначена да поправи това състояние, беше отхвърлена през 1888 г. на конференцията в Миниаполис? Откровение 3:18; 18:1

„Вестта, дадена ни чрез А. Т. Джоунс и Е. Дж. Уагонър, е вестта на Бог към лаодикийската църква и горко на всеки, който изповядва, че вярва в истината и въпреки това не отразява към другите дадените от Бога лъчи.“ *Ръкопис*, 15, с. 92

„Вестта и вестителите не бяха приети, но бяха презрени. Копнеех, че онези които имаха голяма нужда от вестта на Божествената любов, да чуеха чуването на Христос на вратата на сърцето и да позволят на небесния Гост да влезе. Но на сърцата на някои Исус е чукал напразно. С отхвърлянето на дадената в Минеаполис вест човеци извършиха грях. Те извършиха далеч по-голям грях чрез поддържане с години същата омраза срещу Божиите вестители, чрез отхвърляне на истината, чрез която Светият Дух апелираше към дома.“ *Е. Г. Уам, Материали*, 1888, с. 913

„Скоро ще настъпи времето на изпитанието, тъй като Високият вик на третата ангелска вест вече е започнал да се чува в проповядването на правдата на Христос – опрощаващия греха Спасител. Това е началото на светлината на ангела, чиято слава ще изпълни цялата земя.“ *Избрани вести*, т. 1, с. 334

„Нежеланието да се откажем от предразсъдъците си и да приемем тази истина лежи в основата на възникналото в Минеаполис противопоставяне срещу Господната вест, дадена чрез братята [Е. Дж.] Уагонър и [А. Т.] Джоунс. Като подбуди тази опозиция, Сатана успя до голяма степен да отдели хората ни от силата на Светия Дух, която Бог копнееше да им даде. Неприятелят им попречи да получат сила, от която биха могли да се възползват, за да разнесат истината по света така, както апостолите я провъзгласяваха след деня на Петдесетницата. Имаше противопоставяне на светлината, която трябва да озари цялата земя със слава, и посредством действията на нашите братя тя остана до голяма степен скрита от света.“ *Избрани вести*, т. 1 с. 215

Дарения от първата събота - за училище в Колумбия

3. ЗАПАЗВАНЕ СВЕТИЛНИКА ГОРЯЩ

а. Какво предупреждение ни е дадено днес? Откровение 2:5; Йов 18:5, 6; Еремия 25:10

„Ако спрем да изпълняваме нашата мисия, ако светилникът спре да отразява светлина и великите истини, които са ни поверени лично с доверие за света, не им се предават, светилникът ще бъде преместен.“

Ривю енд херълд, 1887

„Ние имаме една вест на предупреждение към църквата. Бог ви казва: „Бъди ревностен да се покаеш.“ „Ще дойда при тебе (скоро) и ще вдигна светилника ти от мястото му, ако не се покаеш“ (Откр. 2:5). Скъпоценно време е било пропиляно, в което можеше да има спечелени души за Христос – души, които чрез вашата любов към спокойствие сега са изгубени. Всеки член на църквата трябва да се събуди сега за дълга. Бог може да ви помогне да поемете бремето. Нека членовете на църквата да се молят, постят и вярват. Нека сърцата на родителите бъдат обърнати към техните деца и сърцата на децата към техните родители, „да не би да дойда“ – казва Господ – „и поразя земята с проклетия.“ *Исторически скици, с. 286, 287*

„Живият християнин е такъв, който не е оставил първата си любов и светилникът му на е преместен от мястото му.“ *Ривю енд херълд, 1.11.1892*

б. Какво трябва да правим със светлината, която имаме? Матей 5:16; Лука 11:33 От какво се нуждаем, за да свети нашата светлина? Матей 25:4

„Ние трябва да гледаме на Исус, да уловим Неговия Дух, да живеем в светлината на Неговата доброта и любов и да отразяваме Неговата слава върху други.“ *Моят живот днес, с. 200*

„Нека църквата стане и свети. Нека всяко семейство практикува себеотрицание, вършейки всичко, което могат, за да подобрят собственото си състояние. Онези, които са верни на Господната страна, ще бъдат себеотрицателни и себепожертвувателни. Те ще ядат и пият за Божия прослава, отказвайки да покварят душа и тяло чрез невъздържание. Тогава състоянието на църквата ще свидетелства, че светлината ѝ не е била преместена. Но ако членовете на църквата не вършат частта, която Бог им е определил, движението за здравна реформа ще продължи без тях и ще се види, че Бог е преместил светилника им от мястото му. Онези, които отказват да получат и практикуват светлината, ще бъдат оставени в сянката.“ *Ръкописи, 13, 339*

4. МАСЛО В НАШИТЕ СЪДОВЕ

а. Какво е сходството между лаодикийското състояние и състоянието на църквата, представено чрез петте неразумни девизи? Откровение 3:15, 18; Матей 25:3, 8-10

„В тези спящи ученици (Исус) виждаше представена една спяща църква. Когато трябваше да бдят, те спяха.“ *Библейски коментар, т. 5, с. 1104*

„Състоянието на църквата, представено чрез неразумните девизи, говори за състоянието на Лаодикия.“ *Ривю енд херълд, 19.08.1890*

„Макар че изповядващите се за последователи на Христос са в окайно състояние, те все пак не са в такова безнадеждно затруднение както неразумните девизи, чиито лампи угасваха и нямаха време да снабдят съдовете си с масло. Когато младоженецът дойде, онези, които бяха готови, влязоха с него на сватбата; но когато неразумните девизи дойдоха, вратата беше затворена и те твърде много бяха закъснели, за да влязат. Но съветът на Верния Свидетел не представя онези, които са хладки, като безнадежден случай. Все още има шанс да излекуват състоянието си и лаодикийската вест е пълна с насърчение; защото отстъпилата църква все още може да купи златото на вярата и любовта, все още може да има бялата дреха на Христовата праведност, за да не се яви срамът на тяхната голота.“ *Ривю енд херълд, 28.08.1894*

б. От какво се нуждаеше спящата хладка църква? Матей 25:4, 7; Левит 24:2

„Бог призовава да светите. С напрегната загриженост почистете лампите си. Вземете елея на благодатта в съдовете си и пазете лампите си почистени и горящи, та светлината ви да може да свети ярко и чисто сред моралната тъмнина на този свят. Всички, които държат истината, трябва да я държат с праведност и да ценят нейната стойност и святост. Те трябва да искат мъдрост от Бога, за да могат да изпращат нейните лъчи във всички главни пътища и криви пътеки на живота. Ако сме осветени чрез истината, душите ни ще бъдат пропити от дълбоко и трайно чувство за нейната важност и ще бъде наша храна и пиене да се покоряваме на истината и скъпоценната светлина да преминава към други.“ *Ривю енд херълд, 7.02.1893*

Дарения от първата събота - за училище в Колумбия

5. НОСИТЕЛИ НА СВЕТИНА НА СВЕТА

а. Каква е нашата работа през решителния период на Лаодикия? Откровение 3:19-21; 14:6

„Имаме да представим пред народа скъпоценна светлина и се радваме, че имаме една вест за това време, която е настоящата истина. Известието, че Христос е наша правда, е донесло облекчение на много, много души и Бог казва на народа Си: „Върви напред!“ *Ривю енд херълд*, 23.07.1889

„Всеки, при когото е дошла вестта на предупреждение, има задължението да издигне Исус, да Го покаже на света като такъв, какъвто е разкрит в сенки и символи, в пророчески откровения, в дадените на учениците уроци и във възхитителните чудеса, извършени от човешките синове. Изследвайте Писанията, защото те са тези, които свидетелстват за Него.

Ако искате да устоите във времето на скръбта, трябва да познавате Христос и да приемете дара на Неговата правда, която Той придава на каещия се грешник.“ *Избрани вести*, т. 1. С. 334

б. Кое състояние в църквата на Христовия остатък ще бъде едно свидетелство за света? Йоан 17:20, 21; Евреи 13:1; 1 Петрово 3:8, 9

„Бог желае сред Неговия народ да съществува братско единство и любов. (...) Докато не трябва да жертваме принцип на вярата, постоянната ни цел трябва да бъде да стигнем до такова състояние на единство.“ *Патриарси и пророци*, с. 356

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво е скръбното състояние на църквата през лаодикийския период?
2. Кое попречи на Божия народ да получи особената сила на Светия Дух преди повече от 100 години?
3. Как можем да оставим да свети нашата светлина?
4. Каква надежда можем да имаме, като размислим разликата между Лаодикия и неразумните девици?
5. Какво е желанието на Бог за нас в това време?

Дарения от първата събота за училище в Колумбия

„Въпрос от най-голяма важност е да бъдат изградени църковни училища, където да бъдат изпращани децата, за да бъдат още под бъдещата грижа на майките си и да имат възможност, като живеят у дома си, да усвояват уроците по трудолюбие, определени от Бога. (...) Много повече може да се направи, за да се запазят и образоват децата. (...) Това изисква най-добрите ни усилия.“ *Детско водителство*, с. 160

Поръката, която Исус Христос остави на човешкия род, в същността си включва едно дело на обучение. Това дело трябва да бъде успешно провеждано от всяка душа, която е приела Христос като личен Спасител. Ние тук в Колумбия знаем от опит, че един от най-добрите начини да се сее евангелското семе е чрез обучаването на деца и младежи в собствените ни институти, които преподават Божието Слово – основните евангелски принципи.

Преди единайсет години започнахме едно училище, което ще запази и учи нашите деца на онези принципи, които са част от нашата вяра. Бог благослови много работата и други вън от църквата проявиха интерес, изпращайки децата си в нашата институция. В отговор на този интерес разпространихме покана до всички деца, които желаят да бъдат част от нашия образователен проект, да се запишат в нашите класове. Като резултат много от тези бивши ученици са сключили завет с Господа чрез кръщение.

Понастоящем не е лесно поддържането на нашите институции. Въпреки, че сме одобрени от Министерството на образованието, нямаме подходящите инфраструктури за хармонично развитие на проекта. Сега се нуждаем да изградим наша собствена апаратура. Вярваме, че обучавайки за спасение, това е една инвестиция, която е достойна да се прави, тъй като иначе оставяме нашите деца и младежи изложени на обществени училища, където получават неподходящо обучение, вредно за тяхното духовно и морално развитие.

Поради тази причина апелираме за вашата щедрост и бихме желали да дадете свободно от вашите средства за това много важно учебно дело. Молитвата ни е Божиите благословения да се излеят върху всяка щедра душа, желаеща да ни помогне да постигнем тази цел: „Обучение за спасение“.

Вашите братя и сестри от Колумбия

Връщане към първоначалното благочестие

„Понеже Неговата Божествена сила ни е подарила всичко, което е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила.“ (2Петрово 1:3)

„Само като се даде отново подобаващо място на Божия закон между Неговия народ, ще може отново да се извърши едно пробуждане на началната вяра и на първото благочестие.“ *Великата борба*, с. 393

Препоръчвани четива: Христови притчи, 208-210 (*Влияние*), Колпортьорска служба, с. 72-75

Неделя

28 февруари

1. НАЙ-ГОЛЯМАТА НУЖДА НА ОСТАНАЛАТА ЦЪРКВА

а. Коя е най-жизнената и най-настоятелна от всички нужди на църквата? Осия 6:1, 2; Исаия 57:14, 15

„Връщане към истинското благочестие между нас е най-голямата и най-належаща от всичките ни нужди. Да се стремим към това би трябвало да бъде първата ни работа.“ *Ривю енд херълд*, 22. 03.1887

б. Коя е силата, която прави възможно едно истинско пробуждане? Захарий 4:6; Йоан 3:5, 6

„Пробуждане и реформация трябва да станат с помощта на Светия Дух. Пробуждане и реформация са две различни неща. Пробуждане означава обновяване на духовния живот, съживяване на ума и сърцето, съживяване от духовна смърт. Реформация означава реорганизация, промяна на идеи и теории, обичаи и навици. Реформацията няма да донесе добрия плод на правдата, ако не е свързана с пробуждане от Духа. Пробуждане и реформация трябва да извършат определената им работа и в извършването на това дело, те трябва да бъдат съединени.“ *Ривю енд херълд*, 25.02.1902

2. ЕДНО ДЕЛО НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

а. Какво е включено в нашата мисия? Исая 58:12; Деяния 3:20, 21

„Жива сила трябва да придружава вестта за второто явяване на Христос. Не трябва да почиваме, докато не видим много души обърнати към блажената надежда – завръщането на Господа. В дните на апостолите вестта, която те носеха, извърши реално дело, обръщайки човешки души от идолите към служба на живия Бог. Делото, което трябва да се извърши днес, е също тъй реално и истината е точно толкова истина и днес, само ние трябва да разнасяме вестта с много повече сериозност, колкото повече идването на Господа наближава. Вестта за това време е положителна, проста и има най-дълбоко значение. Трябва да постъпваме като мъже и жени, които вярват в нея. Да чакаме, да бдим, да работим, да се молим, да предупреждаваме света – това е нашата работа.“

Избрани вести, кн. 2, с. 51, 52

б. Как Неемия среща опозиция, когато след пленничеството изграждаше отново стената на Йерусалим? Неемия 6:3 Какво можем да научим от тази опитност?

„Работата по възстановяването и реформата, провеждана от завърналите се изгнаници под ръководството на Зоровавел, Ездра и Неемия, ни показва едно духовно възстановяване, което ще бъде извършено в последните дни на земната история. Остатъкът от Израил се състоеше от слаби хора и беше подложен на вражески атаки, но чрез тях Бог възнамеряваше да запази в света познанието за Себе Си и за Своя закон. Те бяха пазителите на истинското духовно служене, притежателите на святите слова. Много неща им се случиха, докато строяха храма и йерусалимската стена, голямо бе противопоставянето, с което се сблъскаха. Тежко беше бремето на ръководителите в това дело, но те вървяха напред с твърдо упование, със смирен дух и с неизменно доверие, вярвайки, че Бог ще направи необходимото за триумфа на истината Му. Подобно на цар Езекия, Неемия “се прилепи към Господа, не престана да Го следва, но опази заповедите... И Господ бе с него.” *Пророци и царе, с. 348*

„Господ има нужда от хора като Илия, Натан и Йоан Кръстител, хора, които да провъзгласяват вестта, без да се съобразяват с последствията; хора, които да говорят истината смело, макар да се налага да пожертват всичките си притежания.“ *Пророци и царе, с. 75*

Дарения от първата събота - за училище в Колумбия

3. СЪГЛАСЯВАНЕ С ГРЕХА

а. Каква дефиниция дава Библията за греха? 1 Йоаново 3:4 Как Бог счита неразумното съчувствие за грях? Тит 3:10; Ефесяни 5:11

„В наше време извършването на реформа изисква хора, които подобно на Ездра и Неемия няма да омаловажават или извиняват греха, нито пък ще бягат от отговорността да се защитава Божията чест. Онези, върху които е легнала тежестта на делото, не биха останали спокойни, когато се върши нещо зло, нито биха прикрили злината с мантията на фалшива любезност. Те ще помнят, че Бог не гледа на лице и че строгостта, проявена към малцина, може да се окаже милост за мнозина. Ще помнят също, че в избличаващия злото човек винаги трябва да се проявява Христовият дух.“ *Пророци и царе, с. 347*

„В днешно време има едно съчувствие към греха и грешниците, което е опасно за успеха на църквата. Викът е: „Трябва да имате любов“. Но това чувство, което би извинило неправдата и защитило виновния, не е любовта от Библията.“ *Знамение на времето, 6.01.1881*

б. Трябва ли грехът да се шири неизобличен? Ефесяни 5:11; 2 Тимотей 4:2

„Кога отново в църквите ще се чуе гласът на вярното избличение – „Ти си този човек!? (2Царе 12:7) Ако тези думи не се изговаряха толкова рядко, щяхме да имаме повече от Божията сила. Господните вестители не трябва да се оплакват, че усилията им остават безплодни, докато не се покаят за желанието си да бъдат одобрявани, за желанието си да угаждат на човеци, което ги кара да потискат истината и да искат мир тогава, когато Бог не е говорил за мир!“ *Служители на евангелието, с. 127*

„(Йоан 20:23 цитирано) Тук Христос не дава право на никой човек да произнася присъда над друг. В Планинската проповед Той е забранил това. То е изключително право на Бога. Но на църквата, като организация, Той възлага отговорността за отделните членове. Тя има задължението да предупреждава, да наставлява и, ако е възможно, да поправя изпадналите в грях. (...)“

Отнасяйте се вярно с грешащите. Предупреждавайте всяка душа, която е в опасност. Не оставяйте никой да мами себе си. Назовавайте греха с истинското му име. Заявявайте онова, което Бог е казал по отношение на лъжата, нарушението на съботата, кражбата, идолопоклонството и всяко друго зло. „Които вършат тези неща, няма да наследят Божието царство.“ *Служители на евангелието, с. 428*

4. НАСТОЙЧИВОСТ ДА ВЪРШАТ ПРАВОТО

а. Колко настойчиви ще бъдат Божиите вестители за правото? Исаия 58:1

„В това време на почти всеобщо отстъпничество Бог призовава Своите вестители да прогласят Неговия закон в духа и силата на Илия. Както Йоан Кръстител в приготвянето на един народ за първото идване на Христос насочи вниманието им към Десетте заповеди, така и ние трябва да предадем не с неопределен глас вестта „Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди“ (Откр. 14:7). С ревността, която характеризираше пророк Илия и Йоан Кръстител, ние трябва да се стремим да приготвим пътя за второто идване на Христос.“

Библейски коментар, т. 6, с. 1184

„Нашата вест трябва да бъде така пряма, както вестта на Йоан. Той изобличаваше царя за тяхното нечестие. Въпреки че излагаше живота си на опасност, той не се колебаеше да проповядва Божието Слово. И нашата работа в този век трябва да бъде извършена също толкова вярно.“

Евангелизъм, с. 43

б. Как реагираме често, когато сме призовани да се заемем с едно дело на реформация, и как това въздейства на други? Второзаконие 20:8

в. Какво можем да си спомним в такива времена? Исаия 35:4; Матей 28:20 (последната част)

„Не беше нужно Илия да бяга от задълженията си, а да посрещне заплахите на Езавел с молитва за помощ от Йехова, Който го бе упълномощил да защитава честта Му. Би било редно пророкът да каже на вестителя, че Бог, на Когото се уповава, ще го избави от омразата на царицата. Само няколко часа бяха минали, след като беше видял чудната изява на Божествена сила и това трябваше да го увери, че и сега няма да бъде изоставен. Ако беше останал на мястото си, ако беше направил Господа свое прибежище и сила, стоейки твърдо за истината, щеше да бъде предпазен от беда. Господ щеше да му даде друга победа, като порази Езавел, и впечатлението, което щеше да се запечата в ума на царя и на народа, щеше да доведе до велика реформация.“ *Пророци и царе, с. 85*

Дарения от първата събота - за училище в Колумбия

5. СИЛАТА НА ПРИМЕРА

а. Колко ефективна и далеч простираща се е силата на примера? 1 Тимотей 4:12; Исая 62:10

„Хората рядко могат да се издигнат по-високо от своя проповедник. Ако има дух на любов към света, това ще оказва влияние и върху околните. Хората представят недостатъците му като извинение за прикриване на собствения си дух на любов към света. (...)“

Проповедниците трябва да бъдат пример за стадото. Необходимо е да проявяват неувяхваща любов към душите и същата посветеност към делото, каквато биха желали да видят в хората.“ *Свидетелства към църквата, т. 2. С. 525*

б. Как можем всички да бъдем себеизмамени за собственото ни състояние? Матей 23:25-28 Кое е лекарството? Яков 4:8

„Реформаторите не са рушители. Те никога няма да се стремят да унищожат онези, които не се съгласяват с техните планове и не ги възприемат. Но реформаторите вървят напред и не отстъпват. Трябва да бъдат решителни, твърди, непоколебими, безстрашни. Твърдостта обаче не бива да се изразжда в тираничен дух. Бог желае всички, които Му служат, да бъдат твърди като скала, що се отнася до принципите, но меки и смире-ни по сърце, както беше Христос. Тогава пребъдвайки в Него, те ще могат да вършат делото, което Той би извършил, ако беше на тяхно място.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 130, 131*

„Религията на Исус смекчава което е упорито и грубо в характера и оглажда което е грубо и остро в маниерите. Тя прави думите нежни и поведението привлекателно. Нека се научим от Христос как да съчетаем едно високо чувство за чистота и почтеност с жизнерадост на характера. Един любезен, учтив християнин е най-силният аргумент, който може да се приведе в полза на християнството.“ *Колпортьорска служба, с. 73*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Коя е най-голямата нужда на църквата днес?
2. Как можем да бъдем включени в предаването на вестта за скорошното завръщане на Исус?
3. Каква е отговорността на църквата спрямо нейните членове?
4. Какво трябва да бъде нашето поведение, когато се заемем с едно дело на реформа?
5. Как можем да следваме Исусовия пример в отношението ни към другите?

Нашата вест

„Внимавайте да ви не заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа.“ (Колосяни 2:8)

„Божият план не е да изпраща вестители, които да галят и ласкаят грешниците; не разпраща вести на мир, за да приспива неосветените в плътската им сигурност. Но поставя върху съвестта на грешника тежко бреме и пробужда душата му с остриите стрели на осъждението.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 167*

Препоръчвани четива: Животът на Исус, с. 65-73 (10. Глас в пустинята – от „Всичко това имаше за цел“ до края)

Неделя

6 март

1. ЕДНА СМЕКЧЕНА ВЕСТ

а. Как е възможно да отслабим или направим безрезултатна Божията вест? 1Коринтяни 1:17; Мат 7:13

б. Вместо вярна вест какво често се казва на народа? Еремия 6:14, 15; Езекиил 13:10

„Хората се осмеляват да вършат грехове, които са тежки в очите на Бога и мислят, че не трябва да ги призовават, за да ги проверяват за тях, понеже се дължат на нервност, на особен темперамент; но това е просто успокояване на съвестта и викане „Мир, мир“, когато няма мир. Грехът е грях и това е измамата на Сатана - да се гледа на него в някаква друга светлина, а не че е тежък.“ *Ривю енд херълд, 1.08.1893*

в. Как гледа Бог на ласкателството? Псалм 5:9; 12:3 Какво постига ласкателството? Притчи 26:28; 29:5

„Похвала, ласкателство и угаждане са направили много повече за завеждане на скъпоценни души в погрешни пътища, отколкото която и да е друга измислена от Сатана хитрост.“ *Основи на християнското възпитание, с. 304*

2. НАШИЯТ СТИЛ НА ЖИВОТ

а. Каква беше диетата на Йоан и какво беше казано за неговия характер? Матей 3:4; Лука 1:80 По кой начин неговият стил на живот беше един упрек към хората от неговото време?

„По времето на Йоан Кръстител жаждата за богатства и любовта към лукса и външния показ бяха взели големи размери. Плътски удоволствия, ядене и пиене докарваха физическо заболяване и израждане, притъпяване на духовните възприятия и намаляване чувствителността към греха. Йоан трябваше да застане като един реформатор. Чрез въздържания си живот и скромното си облекло той трябваше да изобличава невъздържаността на времето си. Затова ангелът даде на родителите му наставления за въздържателен живот.“ *Животът на Исус, с. 66*

„С години наред Господ обръща вниманието на народа Си върху здравната реформа. Тя е един от големите клонове на делото за приготвяне на един народ за идването на Човешкия Син. Йоан Кръстител излезе в духа и силата на Илия да подготви Господния път и да обърне хората към мъдростта на праведните. Той беше представител на живеещите в тези последни дни, на които Бог е поверил свещени истини да ги проповядват сред хората, за да се приготви пътя за второто идване на Христос. Йоан беше реформатор. Ангел Гавраил направо от небето държа беседа върху здравната реформа пред бащата и майката на Йоан. Той каза да не пие вино или ракия, за да бъде изпълнен със Светия Дух още от рождението си.“ *Диета и храна, с 30*

б. Сравни облеклото на Йоан Кръстител с това на Илия. Матей 3:4; 4 Царе 1:8 Каква поука е това за нас?

„Особеният външен вид на Йоан пренасяше умовете на слушателите му назад към пророците от древността. По държание и по облекло той приличаше на пророк Илия. С духа и силата на Илия той осъждаше националната развала и изобличаваше преобладаващите грехове. Думите му бяха ясни, резки и убедителни. Мнозина го смятаха за някой възкръснал пророк. Целият народ се раздвижи. Множество хора се стичаха в пустинята.“ *Животът на Исус, с. 70*

„С пуританска простота и чистота трябва да се отличават жилищата и външния вид на всички, които вярват в тържествените истини за това време.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 183*

3. ГОРДОСТ, СУЕТНОСТ, РАЗТОЧИТЕЛСТВО

а. Какво трябва да бъде отношението ни към светските неща? 1Йоаново 2:15-17 Кой е основният принцип при реформата в облеклото и каква е неговата цел? 1 Тимотей 2:9, 10; Числа 15:38-40

„На израелевите чада, след като бяха изведени от Египет, беше им наредено да имат една семпла синя лента в края на дрехата си, за да се отличават от околните народи и да се покаже, че са Божи особен народ. От Божия народ сега не се изисква да имат особен знак, поставен върху дрехите им. Но в Новия завет често древния Израел ни е посочван за пример. Ако Бог даде такава определена наредба на Своя древен народ относно облеклото им, няма ли Той да забелязва облеклото на Своя народ в този век? Не трябва ли да има разлика в облеклото от това на света? Няма ли Божият народ, които са Негово особено съкровище, да се стремят дори с облеклото си да прославят Бога? Не трябва ли да бъдат пример в облекло и чрез скромността си да упрекват гордостта, суетността и разточителството на обичащите света изповедници? – Бог изисква това от Своя народ. Гордостта се осъжда в Неговото Слово.“
Ривю енд херълд, 23.01.1900

б. Какъв е често случаят, когато Божият народ изоставя Бога и каква е отговорността ни към тези братя и сестри? Притчи 28:4; Римляни 1:32

„Когато хората, които се свързват със света, а твърдят, че са много чисти, пледират за съюз с винаги противопоставящите се на делото на истината, трябва да се страхуваме от тях и да ги избягваме така решително, както правеше Неемия. Такива съюзи се подклаждат от врага на всяко добро. Това е говор на лицемери и днес трябва да реагираме против тях така решително, както Неемия правеше в миналото. Необходимо е твърдо да се противим на всяко влияние, способно да разклати вярата на Божиите люде в направляващата сила на Бога.“ *Пророци и царе, с. 340*

„Има времена, когато отстъпничеството навлиза сред членовете, когато благочестието е изведено от сърцето чрез онези, които трябваше да не остават назад от Божествения Водач. Божият народ се е отделил от източника на своята сила и следва гордост, суетност, разточителност и показност. Има идоли вътре и идоли отвън; но Бог изпраща Утешителя като избличител за грях, за да може людето Му да бъдат предупредени за тяхното отстъпничество и избличени за тяхното отстъпление.“ *Християнско възпитание, с. 95*

4. ПОДДЪРЖАНЕ НА СТАНДАРТА

а. Как можем днес да издигнем стандарта на истината? 2 Петрово 1:10-12; 2 Тимотей 2:15; Римляни 12:9

„Всички, които се свързват с църквата, трябва да изявят едно преобразяване на характера, което да показва почитта им към святите неща. Целият им живот трябва да бъде оформен според пречистването от Исус Христос. Тези, които се свързват с църквата, трябва да бъдат достатъчно смирени, за да получат наставление върху точките, в които са небрежни и в които могат и трябва да се променят. Те трябва да излъчват християнско влияние. Онези, които не правят никаква промяна в думи или поведение, в облеклото си или в домовете си, живеят за себе си, а не за Христос. Те не са ново създание в Христа Исуса чрез очистване на сърцето и външната среда.“ *Свидетелства към Южна Африка, с. 87*

„Натоварена съм да кажа, че има нужда от реформация във всяка църква, във всяко семейство. Нямаме време да се посвещаваме на обичащите удоволствия, няма средства да се инвестират в купуване на снимки на човешки лица. Влагайте средствата си в Божията кауза. Бдете внимателно върху примера, който давате. Има най-голямо последствие за всяка душа да обича и почита Бога, да се покорява на Неговите заповеди. Всички имаме нужда да се запознаем по-добре със законите на Божието царство, да не би да изгубим осигуровката на вечния си живот (2 Петр. 1:10-12) и да не получим достъп до Божия град.“ *Ръкописи, 21, с. 409*

б. Върху какво трябва да бъдат основани нашите стандарти? Исаия 59:19; 8:20; Еклисиаст 12:13

„Но Бог желае да има на земята един народ, който да поддържа Библията, и единствено Библията, като мерило за всяко учение и основа на всяка реформа. Мненията на учени мъже, основанията на науката, вероученията и решенията на църковни събори, многобройни и различни като църквите, които те представляват, гласът на болшинството – нито едно от тези, нито всички заедно могат да бъдат считани като доказателство за или против коя да е точка от религиозната вяра. Преди да приемем кое и да е учение или предписание, трябва да искаме като доказателство едно ясно „така казва Господ.“ *Великата борба, с. 493*

5. ПРИБАВЯНЕ СИЛА НА ВЕСТТА

а. Кога действието на Светия Дух ще помогне на финалното известяване на истината? Деяния 2:1, 4; Откровение 2:26

„Когато позорът на леността и бездействието се премахне от църквата, Духът на Господа ще бъде благодатно изявен. Ще се открие Божествена сила. Църквата ще види навременното действие на Господа на силите. Светлината на истината ще свети с ярки лъчи и както във времето на апостолите, много души ще се обърнат от заблудата към истината. Земята ще се просвети от Божията слава.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 32*

б. Кога можем да очакваме Божията сила да се прояви по един чуден начин да изцели болния? Матей 17:19-21; 1 Коринтяни 10:31; 9:27

„Вие може да кажете: „Защо тогава не се хванем за делото и ликуваме болния, както Христос правеше това?“ Отговарям: Не сте готови. Някои са вярвали; някои са били изцелени, но има много, които са станали болни поради невъздържано ядене или поради отдаване на други погрешни навици. Когато се разболеят, трябва ли да се молим за тях да бъдат повдигнати, че да могат да продължат отново същото? Трябва да стане една реформация сред нашите редове. Народът трябва да достигне един по-висок стандарт преди да може да очаква Божията сила да се прояви по един забележителен начин за излекуване на болния.“ *Медицинска служба, с. 15, 16*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво е ласкателството и защо християните не трябва да си служат с него?
2. Как Йоан изобличи невъздържанието, което преобладаваше по негово време? Какво означава това за нас?
3. Какво става с онези, които проявяват гордост, суетност и разточителство?
4. Как показваме, че сме ново създание в Христос?
5. Как трябва да живеем, за да може вестта да напредва със сила?

Едно дело на възстановяване

„И ще се съградят отдавна запустелите места, ще се издигнат досегашните развалини и ще се обновяват пустите градове, опустошени от много родове.“ (Исая 61:4)

„Христос дойде да възстанови истините, които са били занемарени и направени да служат на каузата на заблудата. Той им ги припомни, повтори им ги, като ги постави в правилната позиция в рамките на истината и им заръча да бъдат утвърдени завинаги.“ *Ръкописи, XVII, 21*

Препоръчвани четива: Дом и семейство, с. 302-313 (55. Морални образци)

Неделя

13 март

1. СЪБОТАТА – ПРОЛОМЪТ В БОЖИЯ ЗАКОН

а. Какво е значението на поправянето на пролома, който е направен в Божия закон? Исая 58:12; 3Царе 18:30; Неемия 2:17

„Във времето на края всяка Божествена институция трябва да бъде възстановена. Развалината в закона, която човекът направи, като промени съботата, трябва да бъде възстановена. Божиите люде на „остатъка“, стоящи пред света като реформатори, трябва да покажат, че Господният закон е основата на всяка трайна реформа и че е необходимо съботата от четвъртата заповед да остане паметник на творението, вечно напомняне за Божията мощ. С ясни и точни думи те трябва да говорят за необходимостта от спазване на всички заповеди от Декалога.“ *Пророци и царе, с. 349*

„Съботната заповед е поставена в средата на Декалога и тя беше установена в Едем в същото време, когато Бог установи брачната връзка. Бог даде съботата като спомен за Неговата творческа сила и дела. (...) Той я направи за човека да я спазва задължително, за да може да размишлява върху Божиите дела, да си спомня за Неговата доброта, Неговата милост и любов и чрез природата да вижда Бога на природата. Ако човекът винаги беше съблюдавал съботата, никога не би имало невярващ, безбожник или атеист в света.“ *Знамения на времето, 13.02.1896*

2. БРАКЪТ И СЕМЕЙСТВОТО

а. Какъв беше първоначалният замисъл на Бога относно брака? Битие 2:24; Матей 19:4-6

„Когато (...) фарисеите попитаха Исус законен ли е разводът, Той посочи на слушателите си установяването на брака при сътворението. Каза: „Поради вашето жестокосърдечие Мойсей ви е позволил да напускате жените си, но отначало не е било така“ (Матей 19:8). Припомни им славните дни в Едем, когато Бог беше казал, че всичко е „много добро“. Тогава бяха установени бракът и съботата – и двете за прослава на Бога и за благо на човеците. Когато съедини ръцете на святата двойка, Творецът каза: „Ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и ще бъдат една плът“ (Битие 2:24). С това Той обяви брачния закон за всички Адамови чада до края на времето. Онова, което самият небесен Отец беше промислил за добро, за най-голямо благословение и развитие на човека, беше изразено в Неговия закон.“ *Дом и семейство, с. 315*

„Бракът беше учреден от Бог при сътворението, един Божествен обред. Брачната институция беше установена в Едем. Съботата от четвъртата заповед беше установена в Едем, когато бяха поставени основите на света, когато утринните звезди пееха заедно и всички Божии синове възкличаваха от радост. Тогава нека тази Божия брачна институция стои пред вас твърдо, както съботата от четвъртата заповед.“ *Ръкописи, т. 1, с. 160, 161*

б. Как Божествената институция за брака и семейството ще бъде възстановена в последните дни? Малахия 4:5, 6; Матей 17:11; Деяния 3:20, 21

„Има две институции, основани в Едем, които не се изгубиха след съгрешаването – съботата и брачните отношения. Те бяха пренесени от човека извън портите на рая. Този, който обича и съблюдава съботата и поддържа чистотата на брачната институция, чрез това се показва като приятел на човека и приятел на Бога. Този, който чрез предписание или пример подценява задължителността на тези святи институции, е неприятел на Бога и на човека и използва влиянието си и дадените му от Бога таланти да внесе състояние на объркване и морална поквара.“ *Знамения на времето, т. 2, с. 1884*

3. ПРАКТИКУВАНЕ НА ВЪЗДЪРЖАНИЕ В ХРАНЕТО

а. Какъв стил на живот трябва да поддържат онези, които се приготвят за скорошното завръщане на Исус? 1Коринтяни 9:25; 10:31; Лука 4:2-4

„Йоан Кръстител излезе в духа и силата на Илия, за да приготи пътя за Господа и да обърне народа към мъдростта на праведните. Той беше представител на онези, които ще живеят в последните дни, на които Бог е поверил святите истини, които да представят пред хората, за да приготвят пътя за второто идване на Христос. И същите принципи на въздържание, които Йоан практикуваше, трябва да бъдат съблюдавани от тези, които в наши дни трябва да предупредят света за идването на Човешкия Син.“ *Християнско въздържание и библейска хигиена*, с. 39

„Тъй като нашите първи родители загубиха Едем като последица от задоволяването на апетита, единствената ни надежда отново да спечелим рая е да устояваме твърдо на това изкушение и на страстите. Въздържателната диета и контролът над всички страсти ще запазят интелекта и ще придадат умствена и морална енергия, правещи човека годен да подчини наклонностите си на контрола на висшите сили и да прави разлика между добро и зло, свято и обикновено.“ *Свидетелства към църквата*, т. 3, с. 472

б. Какъв вид храна беше дадена първоначално на Адам? Битие 1:29; 3:18

„За да знаем коя е най-добрата храна, трябва да проучим първоначалния Божи план за храната на човека. Той, Който е сътворил човека и знае неговите потребности, посочи на Адам неговата храна. „Ето, - каза Той, - давам ви всяка семеносна трева (...) и всяко дърво – те ще ви бъдат за храна.“ (Битие 1:29)

Зърнените храни, плодовете, орехите и зеленчуците съставляват определената от Създателя за нас храна. Тези храни, приготвени просто и естествено, са най-полезни и най-питателни. Те дават такава сила, издръжливост и бистрота на ума, каквито не могат да се получат от една сложна и възбуждаща диета.“ *По стъпките на Великия Лекар*, с. 200

в. Кое отношение към храната е пагубно за духовната опитност? Исаия 22:13, 14

4. ЕДНА ПРОМЯНА НА СЪРЦЕТО

а. Какво трябва първо да стане, преди да може Бог да започне едно дело на възстановяване с всеки от нас? Притчи 28:13; Псалм 32:5; 1 Йоаново 1:9

„Ако сме съгрешили против Господа, никога не ще имаме мир и възстановяване на Неговото благоволение без пълно изповядване и реформиране относно всичко, в което сме били небрежни. Докато не използваме всички средства, които са по силите ни, да поправим злото, Бог не може да ни одобри и благослови. Пътят на изповядването е смирение, но това е единственият начин, чрез който можем да получим сила да победим. Всички изпуснати бримки може никога да не бъдат хванати така, че работата ни да бъде така съвършена и приятна на Бога, както би трябвало да бъде, но трябва да бъдат положени всички усилия, за да може, доколкото е възможно, да го осъществим това.“
Ривю енд херълд, 22.05.1888

б. Какво е обещал Бог да направи със сърцата на тези, които желаят да Му служат? Езекиил 36:26

в. Как всепоглъщаща е истината за обърнатия християнин? Римляни 10:10; Марк 12:30 Каква ще бъде постоянната молитва? Псалм 139:23, 24

„Истината трябва да стане истина за получателя, за всички намерения и цели. Тя трябва да бъде отпечатана в сърцето. (...) Сърцето е цитаделата на човека и докато не е изцяло на страната на Господа, неприятелят ще печели постоянно победи над нас чрез своите фини изкушения.“
В небесните места, 140

„Бог го (сърцето) вижда. „Но всичко е голо и разкрито пред очите на Този, на Когото има да отговаряме.“ Ще се задоволим ли с нещо друго освен истината, завладяла душите ни? Всяка истински преобразена душа ще носи непогрешимите белези, че плътският ум е смирен.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 148*

5. ЕДНА ТРАЙНА ВЕСТ

а. Как праведните се отнасят към вестта на истината в контраст с грешните? Притчи 4:19, 18; 2 Петрово 3:18

„Осветената душа не би се задоволила да остане в невежество, а би изпитвала желание да ходи в истината и да търси все по-голяма светлина. Както миньорът копае за злато, така и Христовият последовател ще търси истината като скрито съкровище и ще върви от светлина към по-голяма светлина, винаги напредващ в познание. Той ще продължи да израства в благодат и в познаване на истината. Личното Аз трябва да бъде победено. Всеки дефект в характера трябва да бъде видян в Божието голямо огледало.“ *Избрани вести, т. 1, с. 292*

**б. Колко дълго ще трае истината? Псалм 100:5; 117:2; Притчи 12:19
Колко дълго ще продължи делото на реформацията?**

„Реформацията не умря заедно с Лутер, както мнозина предполагат. Тя трябва да продължи до края на земната история. Лутер трябваше да извърши велико дело, като отразяваше върху другите светлината, която Бог беше допуснал да се излее върху него. И все пак той не получи цялата истина, която трябва да се предаде на света. От онова време до днес върху Писанията постоянно се излъчва нова светлина и постоянно се разкриват нови истини.“ *История на изкуплението, с. 254*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кога беше дадена съботата на човечеството?
2. Какво става в обществото, когато хората не зачитат Божията събота и Неговия замисъл за брака?
3. Как въздържанието или липсата на въздържание въздейства на нашите избори?
4. Какво трябва да разберем за състоянието на нашето сърце, ако постоянно пропадаме, когато сме изкушени?
5. Какво ще бъде нашето отношение към светлината или познанието, ако наистина сме осветени?

Призивът към църквата

„Минете, минете през портите, пригответе пътя за люде; изравнете, изравнете друма, съберете камъните му; издигнете знаме за племената“ (Исая 62:10)

„Нека това бъде записано в съвестта, както с желязна писалка върху скала, за да се обезпечи истински успех, било за този живот или за бъдещия, само чрез истинска привързаност към вечните принципи на правото.“ *Свидетелства към църквата, т. 7, с. 132*

Препоръчвани четива: Евангелизъм, кн. 2, с. 50-53 (*Възвестяване на Второто пришествие*)

Неделя

20 март

1. ЕДНА ВЕСТ ЗА НАС

а. Защо е важно да приложим вестта на Верния Свидетел към Лаодикийския към самите нас? Откровение 3:14-17; 1 Коринтяни 8:2; 10:12

„Вестта към Лаодикийската църква касае домовете на онези, които не я прилагат към себе си.“ *Съвети към писатели и издатели, с. 99*

б. Кое показва, че лаодикийското състояние не е безнадеждно? Откровение 3:18 Какво е нужно да направим, за да приложим лекарството? 1 Петрово 5:6; Псалм 147:11

„Съвета на Верния Свидетел не представя като безнадежден случай онези, които са хладки. Все още има шанс да се излекуват от тяхното състояние и лаодикийската вест е пълна с насърчение; защото отстъпилата църква може все още да купи златото на вярата и любовта, все още може да има бялата дреха на Христовата правда, тъй че срамът на тяхната голота не е нужно да се яви. Чистота на сърцето, чистота в подбудите все още може да характеризира онези, които са полусърдечни и които се стремят да служат на Бога и на мамона. Те все още могат да изперат дрехата на характера си и я избелят в кръвта на Агнето.“ *Библейски коментар,, т. 7, с. 966*

2. ЕДИН СЪБУЖДАЩ ПРИЗИВ

а. Какво трябва да направим, така че да можем да участваме в известяването на последната вест към света? 1Коринтяни 15:34; Римляни 13:11

„Живеем в последната сцена на тази земна история. Пророчеството бързо се изпълнява. Благодатните часове бързо отминават. Нямаме време за губене, нито един момент за губене. Да не бъдем намерени заспали на стража. Никой да не каже в сърцето си или с делата си: „Господарят ми ще се забави да дойде.“ Нека вестта за скорошното идване на Христос звучи със сериозни думи на предупреждение. Нека убеждаваме мъже и жени навсякъде да се покаят и да бягат от идещия гняв. Нека ги събудим да се готвят незабавно, защото малко знаем какво е пред нас. Нека проповедници и миряни отиват в узряващите полета да кажат на равнодушните и индиферентните да търсят Господа, докато може да се намери. Работниците ще намерят своята жетва, където и да прогласяват забравените истини на Библията. Те ще намерят онези, които ще приемат истината и ще посветят живота си, за да печелят души за Христос.“

Свидетелства към църквата, т. 8, с. 216, 217

б. Кое дело трябва да бъде продължено в това време? Неемия 2:18; Псалм 94:16

„Господ желае народът му да се събуди и върши определената му работа. Отговорността за предупреждаването на света не лежи само върху проповедниците. Миряните на църквата трябва да участват в делото за спасяване на души. С помощта на мисионерски посещения и чрез мъдро разпространение на нашата литература, много, които не са били предупреждени, може да бъдат достигнати. Нека да бъдат организирани групи, които да търсят души. Нека членовете на църквата да посещават съседите си и им отварят Писанията. Някои може да бъдат поставени да работят при оградите и по този начин чрез мъдро планиране истината може да бъде проповядвана във всички области. С постоянство в тази работа, увеличаването на годността за това ще дойде и много ще видят плода от своя труд в спасението на души. Тези обърнати на свой ред ще учат други. Така семето ще бъде посято на много места и истината ще бъде прогласена на всички.“

Ривю енд херълд, 25.01.1912

„Имаме предупреждения, които трябва да предадем сега, работа сега, която можем да извършим, но скоро ще бъде много по-трудно, отколкото си въобразяваме.“

Евангелизъм, кн. 51, с. 51

3. СЪЖИВЯВАНЕ НА СУХИТЕ КОСТИ

а. В даденото на Езекиил видение за полето със сухите кости какво обеща Бог да направи със сухите кости? Езекиил 37:5, 6 Кой беше източникът на силата, която даде живот на костите? Стихове 13 и 14

„Каква сила от Бога трябва да имаме, за да могат ледените сърца, притежаващи единствено законническата религия, да видят по-добрите неща, които им се дават – Христос и Неговата правда! Имаше нужда от животодавна вест, която да даде живот на сухите кости.“ *Избрани вестни, т. 3, с. 149*

„Това сравнение за сухите кости не е приложимо само за света, но и за онези, които са били благословени с голяма светлина; защото те също са като скелетите на полето. Те имат вида на хора, скелета на тялото, но нямат духовен живот. Но притчата не оставя сухите кости само съединени заедно във вид на хора; защото не е достатъчно, че има симетрия на крайник и отличителен белег. Диханието на живота трябва да съживи телата, за да могат да се изправят и да станат активни. Тези кости представят израеливия дом, църквата на Бога, и надеждата на църквата е съживителното влияние на Светия Дух. Господ трябва да вдъхне в сухите кости, за да могат да оживеят.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 1165, 1166*

б. Какво включва делото на съживяване? Откровение 3:19, 20; 2 Тимотей 4:2

„Божиите ангели отиват от църква в църква, вършейки своята служба и Исус Христос чука на вашата сърдечна врата, за да влезе. Но средствата, които Бог е предвидил, за да събуди църквата да усети духовната си нищета, не са били зачетени. Укоряващият глас на Верния Свидетел е бил чут, но не е бил последван. Хората са избрали да следват собствения си път, вместо Божия път, понеже Аз-ът не е бил разпънат в тях. Така светлината е имала малък ефект върху сърцата и умовете. „Бъди ревностен да се покаеш.“ *РХ, 18.12.1888*

„Онези, които носят вестта за света, трябва да търсят Господа с цяло сърце, за да може Светият Дух да се излее върху тях в изобилна мярка. Нямайте време за губене. Молете се за Божията сила, за да работите с успех за хората отблизо и далеч.“ *Избрани вестни, т. 1, с. 83*

4. ИЗДИГАНЕ НА ХРИСТОС

а. Кое нещо поглъща вниманието на Божиите съживени вестители? Псалм 17:15; Йоан 17:3; 1 Коринтяни 2:1, 2

„Дълбокото, пламенно благочестие в дома, в църквата и в съседството ще води души да гледат удивителни неща в закона и да виждат славната истина за Христос наша правда. (...)“

Тези, които имат истината за това време открита пред себе си, носят сериозна отговорност. Те трябва да прогласят покаяние пред Бога и вяра в нашия Господ Исус Христос. Трябва постоянно да мислят върху кръста на Христос и да насочват вниманието на всяка душа към Божия Агнец, Който взема греха на света. Христос в Неговото себеотрицание, Христос в Неговото смирение, Христос в Неговата чистота, в Неговата святост, Христос с Неговата несравнима любов е темата, която е нужно да бъде изнасяна във всяка проповед. Беше ми показано, че трябва да стане едно голямо пробуждане сред Божия народ. Мнозина, чиито имена са в църковните книги, са необърнати. Нека тези думи бъдат повторени от мъже, които са посветени на делото (Йоан 3:16 цитирано).“ *Ривю енд херълд*, 13.08.1889

„Един интерес ще преобладава, един предмет ще поглъща всички други – Христос наша правда.“ *Паулсън колекшън*, с. 342

б. Как ще реагира съживеният Господен слуга, въпреки съпротивата към вестта на предупреждение? Йоил 2:17; Римляни 12:12; Ефесяни 6:18

„Бог винаги се е застъпвал за Своя народ и за неговата най-голяма нужда, когато, като че ли е нямало никакъв изглед да се отстрани гибелта. Нападките на безбожните хора, на неприятелите на Неговата църква, са подчинени на властта Му и на Всемогщото Провидение. Той може да действа върху сърцата на държавниците. Гневът на буйните и недоволните, на мразещите Бога, Неговата истина и Неговия народ може да бъде премахнат както се оттеглят водите, когато Той заповяда. Молитвата раздвижва ръката на Всемогщия. Той, Който направлява звездите в съвършен ред по техните небесни пътища, Чието Слово контролира вълните и до най-големите дълбочини, същият безкраен Творец ще действа в полза на Своя народ, когато той Го призовава с вяра. Бог ще задържа силите на тъмнината, докато на света се даде предупреждението и докато всички, които го приемат, бъдат подготвени за борбата.“ *Свидетелства към църквата*, т. 5, с. 446

5. ГЛЕДАНЕ ЗА ТАЗИ БЛАЖЕНА НАДЕЖДА

а. Каква голяма привилегия имаме в приготвянето за скорошното завръщане на Христос? Лука 8:16; Исаия 60:1

„Привилегия на всяка душа е да бъде жив канал, чрез който Бог да предаде на света съкровищата на Своята благодат, неизследимите богатства на Христос.

Няма нищо по-желано от Христос от действени хора, които да горят от желание да представят на света Неговия дух и характер. Няма нищо, от което светът да се нуждае повече, отколкото от изявяването на любовта на Спасителя пред човечеството. Цялото небе чака за канали, откъдето да се излее святото масло, за да бъде радост и благословение за човешките сърца.

Христос е приготвил всичко възможно, за да бъде църквата Му едно преобразено тяло, просветлено със светлината на света чрез притежание на славата на Емануил. Неговото намерение е всеки християнин да бъде заобиколен с една духовна атмосфера на светлина и мир. Той копнее да разкриваме собствената Му радост в нашия живот.“ *Христови притчи*, с. 263, 264

б. Как трябва да живеем предвид скорошното идване на Христос? 2 Петрово 3:11, 12; Тит 2:11-13

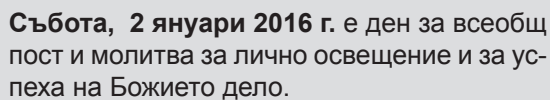
„Господ иде. Вдигнете глави и се радвайте. (...) Това са добрите, радостните вести, които трябва да наелектризируют всяка душа, които трябва да бъдат повтаряни в нашите домове и разказвани на онези, които срещаме по улицата. Какви по-радостни новини може да бъдат съобщени!“ *Евангелизъм*, кн. 2, с. 50, 51

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как лаодикийската вест е пълна с насърчение за нас?
2. Кои са някои практични начини, чрез които миряни могат да протегнат ръка на душите около тях?
3. Как може видението за сухите кости да се отнася за онези, които са имали голяма светлина?
4. По какви начини Бог ще надделее над силите на тъмнината, когато народът Му се моли с вяра?
5. По кой начин Божият народ ще разпространи радостната вест за това време?

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО		
ЯНУАРИ	ФЕВРУАРИ	МАРТ
2 - 17, 04 ч	6 - 17, 46 ч	5 - 18, 20 ч
9 - 17, 11	13 - 17, 55	12 - 18, 29
16 - 17, 19	20 - 18, 04	19 - 18, 37
23 - 17, 27	27 - 18, 13	26 - 18, 45
30 - 17, 36		

MAPT
5 - 18, 20 ч
12 - 18, 29
19 - 18, 37
26 - 18, 45

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. On the left side, there is a vertical margin line, creating a narrow left margin. The paper appears to be from a notebook or a standard ruled sheet of paper.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим изучаването на книгата "Великата борба" от Елън Уайт.

ЯНУАРИ

	Първото издание стр.
2 32. Примките на Сатана <i>Продължение</i>	434 до края
9 33. Първата голяма измама	439 - 443
16 33. <i>Продължение</i>	444 - 448
23 33. <i>Продължение</i>	449 до края
30 Благодарствен час	

ФЕВРУАРИ

6 34. Спиритизмът	399
13 35. Стремления на папството	466 - 470
20 35. <i>Продължение</i>	471 - 475
27 Благодарствен час	

МАРТ

5 35. <i>Продължение</i>	476 до края
12 36. Предстоящата борба	482
19 37. Библията като защитно средство	492
26 Благодарствен час	

ЯНУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Петък	1 Царе 7:12	Молитвен час
2	Събота	Второз. 31:11-13	Залез: 15, 04 ч
3	Неделя	Изход 13:21, 22	Евреи 4:15,16
4	Понеделник	Второз. 31:8	Лука 12:34-40
5	Вторник	Даниил 4:27	Исая 49:13-16
6	Сряда	Наум 1:7	Левит 19:16-18
7	Четвъртък	Колосияни 1:9-13	Деяния 16:30-34
8	Петък	2Тимотей 4:3-5	Молитвен час
9	Събота	Исая 58:2-9	Залез: 17, 11 ч
10	Неделя	Псалм 119:145-147	Псалм 27:13, 14
11	Понеделник	Второз. 6:1, 2	Колосияни 3:1-3
12	Вторник	Исус Навин 14:7-14	Псалм 43:5
13	Сряда	1Тимотей 2:1-5	Откровение 21:1-7
14	Четвъртък	1Царе 10:6, 7	Псалм 119:148, 149
15	Петък	2 Тимотей 3:1-5	Молитвен час
16	Събота	Матей 7:24-27	Залез: 17, 19 ч
17	Неделя	Псалм 40:4, 5	Тит 3:1, 2
18	Понеделник	Второз. 4:5-7	Тит 3:3-7
19	Вторник	Левит 6:12, 13	Тит 3:8, 9
20	Сряда	Еремия 33:6,8	2 Солун. 1:11, 12
21	Четвъртък	Притчи 10:3-5	Изход 34:5-9
22	Петък	1 Йоан. 3:2, 3	Молитвен час
23	Събота	Исая 45:22-25	Залез: 17, 27 ч
24	Неделя	Ездра 8:21-23	Второз. 4:7-9
25	Понеделник	Изход 34:10	2 Тимотей 3:13-17
26	Вторник	2 Тимотей 1:13, 14	Ефесияни 6:10-14
27	Сряда	Исая 49:14-16	Исая 49:14-16
28	Четвъртък	Лука 5:27, 28	Псалм 119:143, 144
29	Петък	Псалм 40:4, 5	Молитвен час
30	Събота	Псалм 48:9-11, 14	Залез: 17, 36 ч
31	Неделя	Ефесияни 1:3, 4	Исая 59:20

ФЕВРУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Понеделник	Псалм 143:10	Псалм 147:1-3, 11
2	Вторник	Матей 12:35-37	Захарий 13:8, 9
3	Сряда	1 Летописи 5:19, 20	Амос 4:11, 12
4	Четвъртък	1 Петрово 4:12, 13	Йоан 4:13, 14
5	Петък	Исус Навиев 7:8-13	Молитвен час
6	Събота	1 Лет. 16:11-15, 29	Залез: 17, 46
7	Неделя	Псалм 119:169-173	Псалм 147:11-14
8	Понеделник	2 Лет. 27:6	Рут 1:15,16; 2:11,12
9	Вторник	Йов 10:14	Евреи 12:26-29
10	Сряда	1 Летописи 16:19-25	Михей 7:18, 19
11	Четвъртък	Притчи 21:30, 31	2 Тимотей 2:19
12	Петък	Йоан 12:35, 36	Молитвен час
13	Събота	Исая 58:12-14	Залез: 17, 55 ч
14	Неделя	Псалм 3:3-5, 8	Псалм 39:4-8
15	Понеделник	Притчи 16:20	Матей 14:23-27
16	Вторник	Йов 36:24	1Коринтяни 3:13
17	Сряда	2Летописи 12:5-8	Йов 2:7-10
18	Четвъртък	Левит 20:23	Псалм 39:4-8
19	Петък	Йоан 12:35, 36	Молитвен час
20	Събота	Еремия 31:6, 7, 10 ,11	Залез: 18, 04 ч
21	Неделя	Второз. 30:9-11	Псалм 17:1-5
22	Понеделник	Неемия 9:19-21	1 Кор. 3:13
23	Вторник	2 Лет. 14:11	Еремия 30:7
24	Сряда	Псалм 119:122-125	Евреи 11:4
25	Четвъртък	Евреи 12:25-29	Исая 51:6-8
26	Петък	Галатяни 5:13, 14	Молитвен час
27	Събота	Неемия 9:12-20	Залез: 18, 13 ч
28	Неделя	Псалм 51:6, 7	Псалм 119:41-45
29	Понеделник	Исая 50:4, 5	Римляни 2:6-10

МАРТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Вторник	Откр. 2:4, 5	Исаия 59:1, 2
2	Сряда	2 Летописи 33:12, 13	Псалм 119:174-176
3	Четвъртък	Числа 15:37-40	Даниил 12:4, 10
4	Петък	Притчи 14:22, 26	Молитвен час
5	Събота	Исаия 54:1-8	Залез: 18, 20 ч
6	Неделя	Ефесяни 1:3, 4	Исаия 51:6-8
7	Понеделник	Псалм 91:14-16	2 Тимотей 2:1-7
8	Вторник	3 Йоаново 11	Псалм 119:62-64
9	Сряда	Михей 6:6-8	Исаия 63:7-9
10	Четвъртък	Притчи 8:32-36	1 Царе 3:1-10
11	Петък	Второз. 7:26	Молитвен час
12	Събота	Захарий 8:21-23	Залез: 18, 29 ч
13	Неделя	Йоан 15:5, 7, 8	Матей 14:23-27
14	Понеделник	Псалм 37:1-6	Лука 13:24-27
15	Вторник	Псалм 17:6-8	Даниил 12:1
16	Сряда	Лука 5:4-11	Гкр. 3:15-19
17	Четвъртък	Евреи 10:19-25	Левит 26:3, 4, 6, 12
18	Петък	Откр. 22:12-16	Молитвен час
19	Събота	Амос 4:12	Залез: 18, 37 ч
20	Неделя	Притчи 4:25, 26	Ефес. 4:21-24
21	Понеделник	Лука 5:4-11	Откр. 22:17, 20
22	Вторник	Псалм 37:27-29	Захарий 10:1
23	Сряда	1 Петр. 3:10, 12	Исаия 51:16
24	Четвъртък	Йоан 12:35	2 Кор. 6:1, 2
25	Петък	1 Кор. 3:13	Молитвен час
26	Събота	Матей 25:1-13	Залез: 18, 45 ч
27	Неделя	Ис. Навиев 24:15	Матей 24:32, 33
28	Понеделник	Матей 10:29-31	Откр. 3:20-22
29	Вторник	Йоан 3:30	1 Петрово 4:21-24
30	Сряда	1 Кор. 10:31	Псалм 51:9-12
31	Четвъртък	Псалм 2:11, 12	Марк 11:25

Дарения

първата събота

2 Януари
за църква в Гана
(с. 6)

6 Февруари
за бедстващите
по света
(с. 32)

5 Март
за Колумбия